

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I Meddelelser	
	Europa-Parlamentet	
	<i>Besvarede skriftlige forespørgsler:</i>	
87/C 191/01	nr. 2140/85 af Otto Habsburg til Kommissionen Om: Situationen for turistfører erhvervet	1
87/C 191/02	nr. 3147/85 af Fernand Herman til Kommissionen Om: Forfattere og komponisters rettigheder	2
87/C 191/03	nr. 54/86 af Jessica Larive til Kommissionen Om: Turistføreksamen i Italien	2
87/C 191/04	nr. 410/86 af Dieter Rogalla til Kommissionen Om: Transport af konference- og fællesskabsmateriale	2
87/C 191/05	nr. 492/86 af Luc Beyer de Ryke til Kommissionen Om: Svinepest i Nederlandene	3
87/C 191/06	nr. 741/86 af Janey Buchan til Kommissionen Om: »Sejl for Europa«-programmet 1986	4
87/C 191/07	nr. 785/86 af Fernand Herman til Kommissionen Om: Forfatteres og komponisters rettigheder	5
87/C 191/08	nr. 812/86 af Fritz Gautier til Kommissionen Om: Betydningen for interventionsvarer af forordningen om betingelser for indførsel af landbrugsprodukter som følge af ulykken på kernekraftværket i Tjernobyl	5
87/C 191/09	nr. 820/86 af Vera Squarcialupi til Kommissionen Om: Europæisk standard for husholdningslase	6
87/C 191/10	nr. 829/86 af Ernest Mühlen til Kommissionen Om: Bedrageri i forbindelse med udviklingsstøtte til Sydafrika	6
87/C 191/11	nr. 916/86 af Vera Squarcialupi til Kommissionen Om: Eventuel EF-finansiering af en dæmning over floden Segre i provinsen Lerida (Cataluna)	7

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
87/C 191/12	nr. 966/86 af Pol Marck til Kommissionen Om: Betegnelsen for yoghurt	7
87/C 191/13	nr. 973/86 af Yvonne van Rooy til Kommissionen Om: Afgifter ved indførsel af levende dyr til Vesttyskland	8
87/C 191/14	nr. 994/86 af Dieter Rogalla til Kommissionen Om: Fri bevægelighed ved EF's indre grænser	9
87/C 191/15	nr. 1024/86 af Yvonne van Rooy til Kommissionen Om: Paragraf 19 i den tyske anordning om smør	9
87/C 191/16	nr. 1033/86 af Victor Arbeloa Muru til Kommissionen Om: Erhvervsuddannelse af voksne	10
87/C 191/17	nr. 1034/86 af Michel Debatisse til Kommissionen Om: Afskaffelse af støtten til hård hvede	10
87/C 191/18	nr. 1077/86 af Dominique Baudis til Kommissionen Om: Følger af indskrænkninger i antallet af områder, hvor der ydes direkte støtte til hård hvede	10
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler nr. 1034/86 og nr. 1077/86	11
87/C 191/19	nr. 1151/86 af Stephen Hughes til Kommissionen Om: Salg af fødevareroverskud til Iran	11
87/C 191/20	nr. 1161/86 af Raymonde Dury til Kommissionen Om: EF's landbrugsoverskud og kantiner i Fællesskabets institutioner	12
87/C 191/21	nr. 1310/86 af Louis Eyraud, Bernard Thareau, Georges Sutra de Germa, Nicole Pery og Colette Gadioux til Kommissionen Om: Import af heste til slagting	12
87/C 191/22	nr. 1311/86 af Michel Elliott til Kommissionen Om: Udvidelse af Europaskole II i Bruxelles	13
87/C 191/23	nr. 1325/86 af Michael McGowan til Kommissionen Om: Oplagring af EF's levnedsmiddeloverskud	13
87/C 191/24	nr. 1363/86 af Luc Beyer de Ryke til Kommissionen Om: Diplomatisk og handelsmæssig offensiv fra Sovjetunionens side i det sydlige Stillehav	14
87/C 191/25	nr. 1377/86 af Pieter Dankert til Kommissionen Om: Kontraktforanstaltninger til udvidelse af markederne for mælk og mejeriprodukter finansieret af provenuet fra medansvarsafgiften	15
87/C 191/26	nr. 1403/86 af Robert Battersby til Kommissionen Om: Kriterierne for bortskaffelse af radioaktivt affald	15
87/C 191/27	nr. 1441/86 af Robert Battersby til Kommissionen Om: Dumping af højdiastatisk malt	16
87/C 191/28	nr. 1605/86 af Klaus Haensch til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på det politiske samarbejde Om: Ayguen Yildizdogan — en samvittighedsfange i Tyrkiet	17
87/C 191/29	nr. 1653/86 af Christopher Jackson til Kommissionen Om: EF's bestemmelser vedrørende refusion ved stivelsesproduktion	17

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
87/C 191/30	nr. 1683/86 af Jean-Paul Bachy til Kommissionen Om: Sikkerhed i kernekraftværkerne	18
87/C 191/31	nr. 1719/86 af Ferruccio Pisoni til Kommissionen Om: Anvendelse af pesticider i landbruget	18
87/C 191/32	nr. 1721/86 af John Iversen til Kommissionen Om: Kommissionens hemmelige smørplan	19
87/C 191/33	nr. 1723/86 af Eisso Woltjer til Kommissionen Om: Landbrug	19
87/C 191/34	nr. 1741/86 af John Iversen til Kommissionen Om: Eksporttilskud til kalve der aldrig blev eksporteret	20
87/C 191/35	nr. 1788/86 af Andrew Pearce til Kommissionen Om: Eksportafgifter på kød	20
87/C 191/36	nr. 1791/86 af Andrew Pearce til Kommissionen Om: Eksport af fersk kød fra Cypern	21
87/C 191/37	nr. 1807/86 af Michael Welsh til Kommissionen Om: Kornmarkedet i Det forenede Kongerige	21
87/C 191/38	nr. 1864/86 af Nicole Fontaine, Jacques Mallet, Jean-Marie Vanlerenberghe og Jean-Pierre Abelin til Kommissionen Om: Den europæiske fælles akt og truslen mod gennemførelsen af det indre marked	22
87/C 191/39	nr. 1880/86 af Jaak Vandemeulebroucke til Kommissionen Om: Belgiens overtrædelse af EF-konkurrencereglerne i forbindelse med »Pont Canal« i La Louvière	22
87/C 191/40	nr. 1889/86 af Carlos Robles Piquer til Rådet Om: Nye retningslinjer ved fastsættelse af landbrugspriserne	23
87/C 191/41	nr. 1970/86 af Gijs de Vries til Kommissionen Om: ECU	23
87/C 191/42	nr. 1990/86 af Alexander Falconer til Kommissionen Om: Kemikalierne santobrit og metasol	24
87/C 191/43	nr. 1996/86 af Willy Vernimmen og Alfons Boesmans til Kommissionen Om: EEC-tennisturneringer i Antwerpen	25
87/C 191/44	nr. 2014/86 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Kommissionens økonomiske foranstaltninger mod Syrien	26
87/C 191/45	nr. 2029/86 af Miguel Arias Cañete til Kommissionen Om: Budget 1987	26
87/C 191/46	nr. 2212/86 af Richard Cottrell til Kommissionen Om: Europa TV-kanalens sammenbrud	27
87/C 191/47	nr. 2244/86 af Vera Squarcialupi til Kommissionen Om: Finansiering af jagtforeningers reklamekampagner	28
87/C 191/48	nr. 2269/86 af André Fourcans til Kommissionen Om: Større benyttelse af ECU	28

(Fortsættes på næste side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
87/C 191/49	nr. 2285/86 af François Roelants du Vivier til Kommissionen Om: ILO-konventioner	29
87/C 191/50	nr. 2314/86 af Manuel Cantarero del Castillo til Kommissionen Om: Indførelse af en turistafgift på kommunalt plan	29
87/C 191/51	nr. 2324/86 af Jens-Peter Bonde til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på det politiske samarbejde Om: Snævrere samarbejde mellem de største lande i EPS	30
87/C 191/52	nr. 2413/86 af Jacques Mallet, Dominique Baudis, Michel Debatisse, Nicole Fontaine og Jean-Marie Vanlerenberghe til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på det politiske samarbejde Om: Udvidelse af Den vesteuropæiske Union	30
87/C 191/53	nr. 2494/86 af Barry Seal til Kommissionen Om: Statsstøtte til tekstil- og beklædningsindustrien	30
87/C 191/54	nr. 2527/86 af Dimitrios Adamou til Kommissionen Om: Tyrkisk eksport til Fællesskabet	31
87/C 191/55	nr. 2607/86 af Dorothee Piermont til Rådet Om: Sultestrejketrussel fra tre ofre ramt af Syndrome Tóxico (det toksiske syndrom) i 1981 (Manuel Henares, Pilar Pans og Teresa Cejas)	31
87/C 191/56	nr. 2613/86 af Madron Seligman til udenrigsministrene for Det europæiske Fælless- kabs medlemslande forsamlet med henblik på det politiske samarbejde Om: Politiske kriterier for sanktioner mod import af kul	32
87/C 191/57	nr. 2625/86 af François Roelants du Vivier til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på det politiske samarbejde Om: Atommissiler på den antarktiske ø Marion	32
87/C 191/58	nr. 2658/86 af Luis Perinat Elio til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på det politiske samarbejde Om: Medlemsstaternes gennemførelse af fælles undersøgelser	32
87/C 191/59	nr. 2768/86 af Christine Crawley til udenrigsministrene for Det europæiske Fælless- kabs medlemslande forsamlet med henblik på det politiske samarbejde Om: Irland	33
87/C 191/60	nr. 2811/86 af Otto Habsburg til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på det politiske samarbejde Om: Svar på skriftlig forespørgsel nr. 786/86	33
87/C 191/61	nr. 2835/86 af Axel Zarges, Karl von Wogau, Raphaël Chanterie og Egon Klepsch til Kommissionen Om: Indledning af drøftelser mellem EF og RGØB	33
87/C 191/62	nr. 2866/86 af Giovanni Cervetti, Giorgio Rossetti, Carlo Galluzzi, Francesca Marina- ro, Natalino Gatti, Roberto Barzanti og Renzo Trivelli til Kommissionen Om: Forhandlinger mellem EF og Comecon	34

(Fortsættes på omslagets tredje side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
87/C 191/63	nr. 2910/86 af Alfons Boesmans til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på det politiske samarbejde Om: Konferencen i Guatemala i februar 1987 mellem EF-landene, de mellemamerikanske lande og Contadora-gruppen	34
87/C 191/64	nr. 2931/86 af Hans-Jürgen Zahorka til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på det politiske samarbejde Om: Umenneskelige fængselsforhold for bl.a. europæiske udlændinge i Zambia	34
87/C 191/65	nr. 2991/86 af Ien van den Heuvel til Rådet Om: Forbrugerpolitik	35
87/C 191/66	nr. 3020/86 af Eusebio Cano Pinto til Rådet Om: Sager i forbindelse med varemærker	35
87/C 191/67	nr. 3024/86 af Victor Arbeloa Muru til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på det politiske samarbejde Om: Personer dømt i Rwanda	35
87/C 191/68	nr. 3084/86 af Jaak Vandemeulebroucke og Willy Kuijpers til Rådet Om: Økonomisk og social samhörighed — gennemførelse af den europæiske fælles akt	36
87/C 191/69	nr. 3085/86 af Jaak Vandemeulebroucke og Willy Kuijpers til Rådet Om: Indførsel af oksekød fra tredjelande til trods for overskuddene af oksekød	36
87/C 191/70	nr. 35/87 af Gijs de Vries til Rådet Om: Bedragerier inden for landbrugspolitikken	37
87/C 191/71	nr. 41/87 af Anne-Marie Lizin til Rådet Om: Besøg af en kinesisk delegation som led i det nukleare samarbejde — den franske holdning	38
87/C 191/72	nr. 89/87 af Jorge Pegado Liz til Rådet Om: Eksportkreditter	38
87/C 191/73	nr. 95/87 af Jef Ulburghs til Rådet Om: Andet forsknings- og udviklingsprogram på området videnskab og teknik i udviklingens tjeneste (1987—1990)	39
87/C 191/74	nr. 122/87 af Marco Pannella til Rådet Om: Manglende besættelse af et ledigt mandat efter et spansk medlem af Europa-Parlamentet	39
87/C 191/75	nr. 124/87 af Marco Pannella til Rådet Om: Forslag til lov om europæiske valg i Spanien	40
87/C 191/76	nr. 126/87 af Giovanni Papapietro til Rådet Om: Intimidering af lærerne på Europaskolen i Culham	40
87/C 191/77	nr. 192/87 af Georges Sutra de Germa til Rådet Om: Demokrati i frihedens Europa	40
87/C 191/78	nr. 212/87 af Anne-Marie Lizin til Rådet Om: Rammeforskningsprogrammet for 1987—91 — Rådets møde den 24. marts 1987	41

I

(Meddelelser)

EUROPA-PARLAMENTET

BESVAREDE SKRIFTLIGE FORESPØRGSLER

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2140/85

af Otto Habsburg (PPE—D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(3. december 1985)

(87/C 191/01)

Om: Situationen for turistfører erhvervet

På baggrund af en række vanskeligheder, som i den seneste tid har vist sig i flere EF-lande for turistførere fra andre EF-lande, anmodes Kommissionen om følgende oplysninger:

1. Eksisterer der allerede nu et nøjagtigt afgrænset billede af erhvervet som turistfører i Fællesskabet?
2. Er Kommissionen villig til at udarbejde et direktiv for dette erhverv og dets udøvelse i Fællesskabet, og er der iværksat indledende arbejde hermed i lyset af en række initiativer, som Fællesskabet har taget vedrørende disse problemer?
3. Er Kommissionen villig til i overensstemmelse med traktaterne at tage skridt til også på dette område at sikre fuld ligestilling og fri bevægelighed for statsborgere i EF?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af lord Cockfield

(26. marts 1987)

1. Nej.
2. Et eventuelt direktiv til samordning af betingelserne for udøvelsen af dette erhverv i de enkelte medlemsstater kan kun vedrøre de nationale bestemmelser, der ikke strider mod EØF-traktatens bestemmelser om fri udveksling af tjenesteydelser inden for Fællesskabet. De nationale bestemmelser, som det ærede medlem specielt sigter til, og som hindrer den frie udveksling af tjenesteydelser mellem medlemsstaterne, kan for en betydelig dels vedkommende ikke længere finde anvendelse i henhold til EØF-traktaten og bør ophæves (jf. punkt 5). Disse bestemmelser må ikke længere udelukke nogen EF-borgere fra nævnte erhverv.

De bør undersøges nærmere, om nogle af de fortsat gældende bestemmelser af restriktiv karakter bør give anledning til udstedelse af et direktiv vedrørende turistfører erhvervet. Som Kommissionen har redegjort for i sin hvidbog om gennemførelsen af det indre marked inden 1992 ⁽¹⁾, har den siden 1985 så vidt muligt prioriteret tværgående ordninger vedrørende gensidig anerkendelse af erhvervsuddannelsesbeviser højere end udstedelsen af direktiver, der kun tager sigte på kvalifikationsbeviser inden for enkelte erhvervsområder. Som udvalget for Borgernes Europa rigtigt konstaterede i marts 1985 ⁽²⁾, kommer man kun yderst langsomt videre, hvis man anvender metoden, der går ud på en regulering af de enkelte erhverv. Derfor må Kommissionen først foretage en undersøgelse af bestemmelserne i samtlige medlemsstater og afvente Rådets vedtagelse af »forslag til Rådets direktiv om indførelse af en generel ordning med anerkendelse af eksamensbeviser for højere uddannelser« ⁽³⁾, inden den kan udtale sig om det hensigtsmæssige i at udstede et særligt direktiv om turistførere.

3. I løbet af de sidste to år har Kommissionen taget alle nødvendige skridt for at sikre, at også turistførere kan udføre deres tjenesteydelser overalt i Fællesskabet uden at støde på restriktioner.

Fremfor alt overvåger Kommissionen, at EØF-traktatens bestemmelser om fri udveksling af tjenesteydelser overholdes. Eftersom Italien og Grækenland ikke opfylder den i artikel 59 indeholdte minimumsgaranti for, at statsborgere fra andre medlemsstater behandles på lige fod med landenes egne borgere, idet nævnte erhvervsudøvelse er forbeholdt disse to landes egne borgere, har Kommissionen indledt den i artikel 169 hjemlede overtrædelsesprocedure. For Italiens vedkommende har den allerede indbragt sagen for EF-Domstolen.

Artikel 59 indeholder dog mere vidtgående bestemmelser end selve forbuddet mod forskelsbehandling af udlændinge, idet der heri slås til lyd for en afskaffelse af alle »restriktioner, der hindrer fri udveksling af tjenesteydelser inden for Fællesskabet«, herunder sådanne restriktioner, der følger af ikke-diskriminerende bestemmelser i det land, hvor tjenesteydelserne udføres. Fra dette forbud kan der — i henhold til EF-Domstolens retspraksis — kun gøres en undtagelse i de tilfælde, hvor en given restriktion er i almenhedens interesse. Efter Kommissionens opfattelse er dette dog ikke tilfældet, når en turistfører ledsager en gruppe turister

på deres rejse og forklarer dem seværdighederne i det land, der besøges.

Derfor har Kommissionen i den forbindelse indledt den i artikel 169 hjemlede procedure over for Frankrig, Grækenland og Italien.

⁽¹⁾ Dok. KOM(85) 310 endelig udg., punkt 88 og 91—93.

⁽²⁾ SN 848/6/85 (EDC) af 29. og 30. marts 1985, s. 12.

⁽³⁾ EFT nr. C 217 af 28. 8. 1985.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3147/85

af Fernand Herman (PPE—B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(24. marts 1986)

(87/C 191/02)

Om: Forfattere og komponisters rettigheder

I tidsskriftet »Show« var der i november 1985 en artikel om den franske lov om forfatteres og komponisters nye rettigheder (den såkaldte »Lang«-lov).

Det ser ud til, at forfattere og komponister kun kan nyde godt af disse nye rettigheder, hvis de har produceret og indspillet deres værker i Frankrig.

Denne bestemmelse er til skade for studier i Belgien, England eller i Italien, når disse indspiller franske værker.

Er denne lovbestemmelse og den forskelsbehandling, som den således bidrager til i Fællesskabet, forenelig med Fællesskabets traktater?

I bekræftende fald hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for at bringe denne forskelsbehandling til ophør?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af lord Cockfield

(5. juni 1986)

Kommissionen er i færd med at indsamle faktiske og juridiske oplysninger for at kunne tage stilling til, hvorvidt bestemmelserne i den franske lov nr. 85-660 af 3. juli 1985 om forfatterrettigheder og rettigheder for udøvende kunstnere, fonogram- og videogramproducenter samt audiovisuelle kommunikationsvirksomheder, som det ærede medlem henviser til, er i overensstemmelse med traktaten.

Da denne lov først er trådt i kraft den 1. januar 1986, og da de pågældende bestemmelser derfor ikke har fundet anvendelse i praksis, har Kommissionen ikke for tiden tilstrækkelige oplysninger herom.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 54/86

af Jessica Larive (LDR—NL)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(10. april 1986)

(87/C 191/03)

Om: Turistførereksamen i Italien

Er Kommissionen klar over, at der i Rom kræves italiensk statsborgerskab, inden man kan gå op til turistførereksamen (jf. regulativ fra præfekturet i Rom, baseret på dekret af 18. januar 1937, nr. 448)?

Er Kommissionen, under henvisning til bestemmelserne i Rom-traktatens artikel 48, stk. 1 og 2, om arbejdskraftens frie bevægelighed, ikke af den opfattelse, at situationen skal ændres således, at statsborgere fra andre medlemsstater end Italien kan få tilladelse til at arbejde som turistfører i Rom?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af lord Cockfield

(3. april 1987)

Ja.

Det ærede medlem henvises til de svar, som Kommissionen har givet på skriftlige forespørgsler nr. 2247/85 af Hans-Gert Pottering ⁽¹⁾, nr. 1132/85 af Alexandros Alavanos ⁽²⁾ og nr. 2140/85 af Otto Habsburg ⁽³⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. C 228 af 9. 9. 1985.

⁽²⁾ EFT nr. C 341 af 31. 12. 1986.

⁽³⁾ Se side 1 i denne Tidende.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 410/86

af Dieter Rogalla (S—B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(28. maj 1986)

(87/C 191/04)

Om: Transport af konference- og fællesskabsmateriale

1. Stemmer det, at franske toldbetjente i forbindelse med transport af Europa-Parlamentets og Kommissionens konference- og mødemateriale ved midlertidig udførsel til andre medlemsstater foretager kontrol og giver anledning til ophold, der har til følge, at der skal medvirke grænsespeditører og betales gebyrer?

2. Hvor mange gange har sådanne episoder fundet sted i de sidste tre år, ved hvilke grænser, med hvilke ventetider og hvilke betalingsforpligtelser?

3. Hvad er retsgrundlaget for disse hændelser, og hvad har Kommissionen, evt. i samarbejde med Europa-Parlamentet, i mellemtiden iværksat for personligt at gøre de

ansvarlige ministre opmærksomme på sådanne uheldige forhold, med henblik på at bede om hurtig afhjælpning og om erstatning for den indtrådte økonomiske skade?

4. Kan Kommissionen bekræfte, at den har truffet forholdsregler til, at sådanne episoder er udelukket i fremtiden?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af lord Cockfield

(8. august 1986)

For så vidt angår udstyr anvendt af Kommissionen til møder og konferencer, har der ikke været vanskeligheder af den art, som det ærede medlem beskriver. Selv om toldmyndighederne i medlemsstaterne udfører kontrol og inspektion, som stadig gælder for varer, der bevæger sig inden for Fællesskabet, har disse foranstaltninger efter vedkommende tjenestegrenes erfaringer været begrænset til lejlighedsvis stikprøver, der oftest har fundet sted, når det transporterede materiale var forholdsvis usædvanligt, og de har ikke ført til nævneværdige forsinkelser eller givet anledning til sådanne komplikationer, som omtales i forespørgslen. For så vidt angår formaliteter, accepterer toldmyndighederne i almindelighed forenkledte dokumenter for materiale, der tilhører Kommissionen.

Det må bemærkes, at eftersom Kommissionens tjenestegrene er placeret hovedsagelig i Bruxelles og Luxembourg, plejer spørgsmålet om midlertidig eksport fra Frankrig kun sjældent at opstå, men det forhold, at der som nævnt ovenfor ikke er vanskeligheder, gælder i almindelighed for alle transaktioner over hele Fællesskabet. Kommissionen har ikke oplysninger om eventuelle vanskeligheder, der har ramt Europa-Parlamentet. Hvis dette har klager over det franske toldvæsens adfærd, eller i det hele taget over nogen medlemsstats toldvæsen, er Kommissionen naturligvis rede til at undersøge dem og tage de nødvendige skridt, når den er informeret om alle detaljer.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 492/86

af Luc Beyer de Ryke (LDR—NL)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(5. juni 1986)

(87/C 191/05)

Om: Svinepest i Nederlandene

Efter at der er konstateret endnu et tilfælde af svinepest i Nederlandene, har Italien, Grækenland, Spanien og Portugal vedtaget at lukke deres grænser for import af svin fra dette land.

Hvorledes forholder Kommissionen og dens veterinærkomite sig i denne sag?

Hvor store tab påføres svineproducenterne som følge af denne sygdom, der allerede sidste år hærgede Belgien?

Hvilke forebyggende foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for at udrydde denne sygdom i europæisk opdræt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen

(2. december 1986)

Det er formodentlig de to udbrud af afrikansk svinepest i den sydlige del af Nederlandene den 30. marts og den 1. april, spørgsmålet vedrører. I betragtning af de alvorlige konsekvenser af spredningen af denne eksotiske sygdom har nogle medlemsstater anvendt »sikkerhedsklausulen«, i henhold til hvilken de kan forbyde indførsel af svin, svinekød og visse svinekødsprodukter fra en medlemsstat, hvor sygdommen forekommer.

Fællesskabets politik for handel med disse varer fra Nederlandene blev harmoniseret ved Kommissionens beslutning 85/139/EØF⁽¹⁾. Nederlandene skulle forbyde samhandel inden for Fællesskabet med disse varer fra visse nærmere fastlagte områder, medens medlemsstaterne skulle bringe eventuelle nationale foranstaltninger til ophør. Så vidt Kommissionen ved, er der ikke nogen medlemsstat, som har undladt at opfylde sin forpligtelse.

For et meget begrænset antal bedrifters vedkommende kan der have været tale om et vist indkomsttab, fordi de pågældende producenter måtte afbryde deres produktion i en kort periode. Det er vanskeligt at sætte tal på sådanne tab, men de kan under alle omstændigheder betragtes som ubetydelige. Landbrugernes indkomster blev generelt sikret ved en hurtig iværksættelse af fællesskabsforanstaltninger. For det første blev ca. 7 000 svin som en hasteforanstaltning destrueret på bedrifter, som måtte forventes at have været i kontakt med viruset. Ejerne fik compensation, og omkostningerne blev delt mellem medlemsstaten og Fællesskabet. For det andet blev der i perioden 21. april til 4. juli 1986 anvendt foranstaltninger til støtte af markedet i det angrebne område. Disse foranstaltninger, som fuldt og helt blev finansieret af Fællesskabet, omfattede indkøb til markedspris af fedesvin og smågrise, som landbrugere tilbød interventionsorganet i Nederlandene. Der blev i alt opkøbt 18 200 fedesvin og 9 000 smågrise i forbindelse med denne foranstaltning.

Afrikansk svinepest er eksotisk for størstedelen af Fællesskabets vedkommende, men der forekommer med regelmæssige mellemrum udbrud på Sardinien og i Spanien og Portugal. Der er ikke blevet udviklet nogen vaccine til bekæmpelse af sygdommen, og derfor foretager man »stamping-out«, dvs. nedslagning og destruktion af hele svinebesætningen, når et udbrud forekommer.

Det er Fællesskabets politik ikke at indføre svin, svinekød eller visse svinekødsprodukter fra lande, der er ramt af denne sygdom. Fællesskabsforanstaltninger til sikker håndtering af madaffald, der er bestemt til fodring af svin, skulle give garanti for, at der ikke kommer noget virus i forbindelse med svin.

Sygdommen er under udryddelse i de berørte dele af Fællesskabet efter fastlagte procedurer, der til dels finansieres af Fællesskabet.

(¹) EFT nr. L 51 af 21. 2. 1985, s. 48.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 741/86
af Janey Buchan (S—GB)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
 (2. juli 1986)
 (87/C 191/06)

Om: »Sejl for Europa«-programmet 1986

1. Hvad er de forventede udgifter til »Sejl for Europa«-programmet i 1986? Hvad har udgifterne været i de foregående år? Hvilke udgifter skønnes forbundet med de fremtidige aktiviteter under dette program? I hvor høj grad støttes programmet?

2. På hvilken budgetpost finansieres omkostningerne ved »Sejl for Europa«-programmet?

3. På hvilket grundlag udvælges deltagerne i »Sejl for Europa«-programmet? Hvilke kvalifikationer kræves for at deltage i dette program? Kan Kommissionen opstille en liste over tidligere deltagere i programmet og deltagerne i 1986-programmet?

4. Hvilke andre programmer af lignende art som »Sejl for Europa«-programmet modtager fællesskabsstøtte? Hvad er kriterierne for tildeling af en sådan støtte? Hvilke programmer af denne art er blevet foreslået Kommissionen, men afvist som ikke berettiget til fællesskabsstøtte?

5. Hvilke anskaffelsesudgifter har der været i forbindelse med »Sejl for Europa«-programmet?

6. Hvem i Kommissionen er ansvarlig for »Sejl for Europa«-programmet? På hvilken basis og efter hvilke kriterier ansættes de, der er beskæftiget med dette program?

7. Hvilke kriterier anvendes for at vurdere programmets positive virkninger? Er disse vurderinger offentliggjort? Hvilke positive virkninger har »Sejl for Europa«-programmet haft?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana

(9. oktober 1986)

1., 3. og 5. »Sejl for Europa« er en organisation med almennyttigt formål, grundlagt i 1976 af en gruppe mennesker, der var ivrige efter at fremme den europæiske idé gennem deltagelse i sportsbegivenheder og mere specielt sejladser. Som sådan er organisationen fuldstændig uafhængig af Fællesskabets institutioner, og disse har ingen myndighed over dens aktiviteter. Dokumentation om »Sejl for Europa«-organisationen og dens aktiviteter sendes direkte til det ærede medlem og til Europa-Parlamentets generalsekretariat. For at få nærmere oplysninger bør det ærede medlem selv henvende sig til organisationen.

2. Kommissionen har ydet følgende tilskud til »Sejl for Europa« organisationen under nedenstående budgetposter:

År	Beløb (ECU)	Budgetpost
1977	1 000	artikel 305
1979	625	artikel 304
1981	1 250	artikel 304
1984	5 000	punkt 3 300
1985	5 000	punkt 3 300
1986	5 000	punkt 3 300

4. Kommissionen yder tilskud til nogle organisationer og foreninger for at fremme forståelsen for Fællesskabet, dets mål, politikker og institutioner. Hvad angår Kommissionens aktiviteter på sejlsportsområdet, henledes det ærede medlems opmærksomhed på følgende svar afgivet på skriftlige forespørgsler: nr. 1984/86 af Horst Seefeld (¹), nr. 230/86 af Raymonde Dury (²), nr. 382/86 af Pol Marck (³) og nr. 588/86 af Willy Kuijpers (⁴).

6. I de seneste år har det været generaldirektoratet for Information, kommunikation og kultur, som har behandlet »Sail for Europe«-organisationens anmodninger om tilskud.

7. Kommissionen har ydet tilskud til »Sejl for Europa« for at give organisationen mulighed for at udføre informations- og public relationsaktiviteter, der tager sigte på at fremme den europæiske idé. Hvert år har organisationen skullet fremsende en skriftlig rapport til Kommissionen med angivelse af, hvilke aktioner der er udført. Organisationens hidtidige virke har været en ubetinget succes, idet dens aktiviteter har givet anledning til talrige rapporter i tv, radio og den skrevne presse. I de havne, som organisationens båd har anløbet, har medlemmer af mandskabet desuden uddelt store mængder af EF-dokumentation til begejstrede tilskuerskarer.

(¹) EFT nr. C 314 af 08. 12. 1986.

(²) EFT nr. C 277 af 03. 11. 1986.

(³) EFT nr. C 337 af 31. 12. 1986.

(⁴) EFT nr. C 277 af 03. 11. 1986.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 785/86**af Fernand Herman (PPE—B)****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(4. juli 1986)**(87/C 191/07)**Om: Forfatteres og komponisters rettigheder*

Kan Kommissionen i fortsættelse af sit svar på min skriftlige forespørgsel nr. 3147/85 ⁽¹⁾ bekræfte, at det, at der udstedes en lov, hvis bestemmelser ikke er forenelige med traktaterne, kun kræver indskriden fra Kommissionens side, hvis der kan gives eksempler på tilfælde, hvor de er gennemført i praksis?

Mener Kommissionen ikke, at dens indskriden da allerede vil være for sen, og at en sådan laksisme vil kunne opmuntre staterne til at fortsætte denne uheldige kurs?

⁽¹⁾ Se side 2 i denne Tidende.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af lord Cockfield**

(5. december 1986)

Der er ingen tvivl om, at en national bestemmelse, som klart er uforenelig med fællesskabsretten, kan udløse en indgriben fra Kommissionen, uden at den afventer bestemmelsens gennemførelse i praksis.

Men artikel 28 i den nye franske lov nr. 85/660 af 3. juli 1985, som ligger til grund for den skriftlige forespørgsel nr. 3147/85, er affattet på en sådan måde, at den kan betragtes som værende i overensstemmelse med fællesskabsretten og kan anvendes i overensstemmelse med EØF-traktaten.

Af denne grund har Kommissionen forhørt sig hos de franske myndigheder om, hvilken fortolkning de har anlagt eller påtænker at anlægge af udtrykket »under forbehold af internationale konventioner« i artikel 28 i den nævnte franske lov. Det er nemlig af største betydning at kende rækkevidden af dette forbehold vedrørende internationale konventioner og bl.a. at vide, om det skal fortolkes som også omfattende de forpligtelser, der for Den franske Republik følger af EØF-traktaten og specielt af artikel 30 ff.

Kommissionen har netop modtaget svar på det nævnte spørgsmål fra de franske myndigheder. Ifølge disse tager bestemmelsen i artikel 28 i loven, der fastsætter, at fordelingen af de ved artikel 22 og 32 fastsatte honorarer sker under de vilkår, som er fastsat ved loven »under forbehold af internationale konventioner«, i første række sigte på EØF-traktaten.

Det følger af dette svar, at bestemmelsen i den nævnte artikel 28 gælder fordelingen af de honorarer til forfattere, udøvende kunstnere og producenter af fonogrammer eller videogrammer for de fonogrammer, der for første gang er fastsat i alle medlemsstater i Fællesskabet. Kommissionen har ingen oplysninger om, at bestemmelserne i den franske

lov ikke skulle anvendes i overensstemmelse med de oplysninger, som regeringen har givet.

For at undgå enhver misforståelse vil Kommissionen anmode de franske myndigheder om at træffe de nødvendige foranstaltninger til offentliggørelse af den fortolkning af lovens artikel 28, hvorefter bl.a. EØF-traktaten indgår blandt de internationale konventioner, som er omtalt i forbeholdet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 812/86**af Fritz Gautier (S—D)****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(4. juli 1986)**(87/C 191/08)*

Om: Betydningen for interventionsvarer af forordningen om betingelser for indførsel af landbrugsprodukter som følge af ulykken på kernekraftværket i Tjernobyl

Den 30. maj 1986 fastsatte Rådet nye maksimumstoleranceværdier for cæsiumradioaktiviteten i mælk og andre produkter ⁽¹⁾. Ifølge den nye forordning er maksimumstoleranceværdien for cæsium 134- og 137-radioaktiviteten nu 370 Bq/kg for mælks vedkommende. Såvidt spørgeren er underrettet, forarbejdes der for tiden betydelige mængder mælk til smør og skummetmælkspulver. Ved forarbejdningen af mælk til skummetmælkspulver sker der øjensynlig en koncentration af cæsiumradioaktiviteten i skummetmælkspulver (ikke i smørret), således at denne i mellemtiden efter sigende skal være steget til 1 000—2 000 Bq/kg. I betragtning af ovenstående bedes Kommissionen oplyse:

1. Hvorvidt de nye maksimumstoleranceværdier for mælk (370 Bq/kg Cs 134/137) også gælder for skummetmælkspulver?
2. Hvorvidt de nye maksimumstoleranceværdier kun gælder for produkter, der bringes i handelen, eller også for produkter, der tilføres interventionslagrene?
3. Hvorledes den kontrollerer de produkter, der tilbydes interventionsorganerne og om der i denne forbindelse findes forvaltningsretningslinjer for så vidt angår maksimumstoleranceværdier for radioaktivitet, samt hvad angår testhyppighed og målingsmetoder?
4. Hvad den agter af foretage sig med de oplagrede mejeriprodukter, hvori radioaktiviteten overskrider EF-maksimumstoleranceværdierne, navnlig i betragtning af, at det tager ca. 30 år for cæsiumværdien af falde til det halve?

⁽¹⁾ Forordning (EØF) nr. 1707/86 (EFT nr. L 146 af 31. 5. 1986, s. 88).

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen**

(14. januar 1987)

Maksimumstoleranceværdien på 370 Bq/kg i forbindelse med cæsium 134 og 137 finder anvendelse på alle produkter under pos. 04.01 og 04.02 i FFT, herunder skummet-

mælkepulver. I fodnoten til Rådets forordning (EØF) nr. 1707/86 angives imidlertid, at maksimalaktiviteten for koncentrerede eller tørrede produkter beregnes på grundlag af det rekonstituerede forbrugsklare produkt. For mælkepulver betyder dette anvendelse af en fortyndingsfaktor på normalt mindst 10:1, og at mælkepulver med en cæsium 134-/ 137-radioaktivitet på maksimalt 1 000 til 2 000 Bq/kg, som det ærede medlem nævner, derfor godkendes.

Foranstaltningerne til beskyttelse af sundheden, der kan være truet af stoffer og påvirkninger udefra, som f.eks. det omgivende miljøes radioaktivitet, omfattes ikke af Kommissionens retsforskrifter om offentlig oplagring af skummetmælkepulver eller mere generelt af markedsordningen for mælk eller deraf afledte bestemmelser. Sundheds- og veterinærmyndighederne i en medlemsstat skal overholde og sørge for overholdelse af Fællesskabets og de nationale bestemmelser om levnedsmiddelhygiejne, herunder for skummetmælkepulver til offentlig oplagring.

Efter medlemsstaternes hidtidige oplysninger har toleranceværdierne aldrig været overskredet for skummetmælkepulver, der har været offentlig oplagret. Kommissionen har imidlertid anmodet medlemsstaterne om yderligere oplysninger for at få et fulstændigt indtryk af situationen for så vidt angår offentlig oplagring.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 820/86

af Vera Squarcialupi (COM—I)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(10. juli 1986)

(87/C 191/09)

Om: Europæisk standard for husholdningslåse

Låse til brug i husholdningerne kan fremstilles efter forskellige standarder i Fællesskabets medlemsstater. Således findes der for eksempel i Forbundsrepublikken en nøje fastlagt standard, i Det forenede Kongerige er dette område reguleret via reglerne i BSI (British Standard Institute), mens den nationale komite for forebyggelse og sikkerhed i Frankrig har etableret en standard med betegnelsen A2P (Assurance, Prevention et Protection) (Sikkerhed, forebyggelse og beskyttelse), som opdeler låsene i tre grupper af stigende sikkerhed. I Italien kan låse derimod fremstilles, uden at nogen form for tekniske regler skal overholdes, fordi der ikke findes standarder herfor.

Kan Kommissionen derfor oplyse, om det vil være muligt at opnå en harmonisering af disse standarder under iagttagelse af følgende for at sikre de europæiske borgeres tryghed:

- a) det minimale antal af opnåelige kombinationer,
- b) en bestemmelse, der pålægger producenterne at fremskille og distribuere låsekombinationerne på en sådan måde, at det sikres, at f.eks. to naboer ikke kan komme til at købe identiske låse,
- c) et krav om, at disse produkter sælges af en oplysende og vejledende brochure, der fortæller om låsens styrke og modstandskraft overfor indbrud, som det allerede er tilfældet i Frankrig.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af lord Cockfield

(20. oktober 1986)

Hverken den pågældende branche eller myndighederne i en medlemsstat har indtil nu rettet henvendelse til Kommissionen om problemer i forbindelse med forskellige lovgivninger og tekniske standarder i medlemsstaterne for låse til privat brug og dermed forbundne hindringer for varernes frie bevægelighed.

Dersom Kommissionen skulle få henvendelse fra de berørte kredse med anmodning om at harmonisere eller udarbejde en behørigt begrundet europæisk standard, vil den være indstillet på at undersøge mulighederne for et initiativ på dette område under hensyntagen til bestående prioriteter og de kriterier, der er fastlagt i den nye politik for fjernelsen af tekniske handelshindringer.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 829/86

af Ernest Mühlen (PPE—L)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(10. juli 1986)

(87/C 191/10)

Om: Bedrageri i forbindelse med udviklingsstøtte til Sydafrika

1. Kan Kommissionen oplyse, om de pressemeddelelser taler sandt, ifølge hvilke den sydafrikanske stammehøvding, G. Buthelezi, skulle have anklaget Kommissionen og specielt en navngiven tjenestemand heri for at have tilvendt sig midler fra udviklingsstøtten og have stillet dem til rådighed for de revolutionære styrker?

2. Hvilke konsekvenser agter Kommissionen at drage heraf?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Lorenzo Natali**

(15. oktober 1986)

Mangosuthu Buthelezi's udtalelser er, hvad angår Kommissionens holdning, som følger:

Det er Kommissionen selv, der har ansvaret for koordineringen af Fællesskabets særlige bistandsprogram for apartheidofrene, og den rådspørger som aftalt eksperter fra medlemsstaternes regeringer.

Kommissionen er blevet informeret om de udtalelser vedrørende Fællesskabets program for apartheidofrene, som Mangosuthu Buthelezi fremkom med den 30. maj 1986.

Kommissionen handler fuldt ud på linje med den beslutning, Fællesskabets udenrigsministre traf den 10. september 1985 som led i det europæiske politiske samarbejde. Kommissionen har i den sammenhæng arbejdet snævert sammen med South African Council of Churches (SACC) og South African Catholic Bishops Conference (SACBC) samt en særlig fond, der er oprettet med støtte fra kirkerne. Som led i det særlige program, vil der blive anvendt 10 mio ECU til humanitære, sociale og undervisningsmæssige formål.

Det overvejes også at yde bistand under dette program til sydafrikanske fagforeninger.

Bistanden vil blive ydet på grundlag af specifikke projekter, som for øjeblikket er ved at blive gennemgået.

Kommissionen har fuld tillid til de tjenestemænd, der er ansvarlige for dette arbejde, og som har fået stærk opbakning hos europæiske kirkelige organisationer og organisationer af frivillige, der støtter søsterorganisationer i Sydafrika.

Kommissionen har ikke til hensigt at fremskaffe midler gennem politiske bevægelser, sydafrikanske regeringskanaler eller bantustan-administrationer, da dette nødvendigvis ville involvere Fællesskabet i den interne sydafrikanske konflikt og helt lamme gennemførelsen af programmet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 916/86

af Vera Squarcialupi (COM—I)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(14. juli 1986)

(87/C 191/11)

Om: Eventuel EF-finansiering af en dæmning over floden Segre i provinsen Lerida (Cataluna)

Kan Kommissionen anføre, om den i tilfælde af en ansøgning om midler til bygning af en dæmning (Panta de Rialb)

i provinsen Lerida i Cataluna direkte eller indirekte vil finansiere et sådant projekt, hvis vurderingen af de miljømæssige virkninger er ufuldstændig?

Dette projekt, som ihærdige miljøforkæmpere og den lokale landbefolkning har modsat sig, vil nemlig medføre oversvømmelse af en række historiske gårde, gotiske kapeller og forhistoriske stendysser samt gribe ind i arbejds- og livsbetingelser for hundreder af mennesker med rødder i deres egn, deres huse, deres traditioner og aktiviteter.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Stanley Clinton Davis**

(13. oktober 1986)

Ved behandlingen af enhver ansøgning om bistand fra Den europæiske fond for Regionaludvikling til investering i infrastruktur, som for eksempel den dæmning der nævnes af det ærede medlem, og som kan modtage støtte fra fonden og i øvrigt opfylder de betingelser, der er fastsat i forordning (EØF) nr. 1787/84⁽¹⁾, kræver Kommissionen at få forelagt alle de oplysninger, der er nødvendige, for at den fuldt ud kan tage hensyn til det pågældende anlægs miljømæssige virkninger.

Kommissionen skal oplyse det ærede medlem, at i henhold til Rådets direktiv af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet⁽²⁾ skal projekter vedrørende dæmninger og andre anlæg til opstuvning eller oplagring af vand vurderes efter direktivets regler, når medlemsstaterne finder, at det er påkrævet på grund af projekternes karakter. Dette direktiv træder i kraft i juli 1988.

⁽¹⁾ EFT nr. L 169 af 28. 6. 1984.

⁽²⁾ EFT nr. L 175 af 5. 7. 1985.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 966/86

af Pol Marck (PPE—B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(16. juli 1986)

(87/C 191/12)

Om: Betegnelsen for yoghurt

Den seneste videnskabelige forskning har vist, at den lactose, som findes i mælk, er lettere fordøjelig, fordi yoghurt indeholder levende fermenter. Personer, som er allergiske over for denne lactose, kan da også optage dette nødvendige næringsmiddel takket være yoghurtten.

1. Finder Kommissionen det derfor hensigtsmæssigt, at betegnelsen yoghurt gøres til en intetsigende betegnelse?

2. Er det hensigtsmæssigt at skabe forvirring mellem yoghurt-produkter, som indeholder levende fermenter, og hvis betegnelse er i overensstemmelse med fødevarekodeksen, og de produkter, som steriliseres for at give større holdbarhed, men som derved gøres uegnede til at fremme optagelsen af lactose?
3. Vil EF's bistand til den tredje verden ikke være mere effektiv, hvis man tilskyndede til forarbejdning af yoghurt på basis af mælkepulver?

Kan Kommissionen på baggrund heraf forsvare, at den drager lovgivningen i de lande i tvivl, som støtter sig til fødevarekodeksens definition på yoghurt.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen
(11. november 1986)

Kommissionen erkender, at den videnskabelige forskning har vist, at personer, der er allergiske over for lactose, bedre kan fordøje den i levende yoghurt. Kommissionen erkender derfor, at det er ønskeligt, at der på den emballage, yoghurt sælges i, nøje er angivet produktets art, så forbrugere, som er allergiske over for lactose, kan vælge det rette produkt. Denne forskning synes også at vise, at yoghurt, som er blevet varmebehandlet, bliver mindre ufordøjelig for personer med lactoseallergi. Problemet med begrænsningerne med hensyn til anvendelsen af betegnelsen yoghurt i Fællesskabet er blevet løst på forskellig måde i de forskellige medlemsstater. I nogle medlemsstater er betegnelsen yoghurt begrænset til produkter, som indeholder levende organismer. I andre er anvendelsen af betegnelsen yoghurt tilladt for varmebehandlede produkter, hvis varmebehandlingens art er anført på emballagen. Kommissionen erkender, at betegnelsen yoghurt ikke bør anvendes vilkårligt, men er af den opfattelse, at et varmebehandlet produkt, som er fremstillet af yoghurt, hvis det er mærket på en sådan måde, at forbrugerne kan skelne det fra levende yoghurt, bør kunne sælges med en henvisning til yoghurt som ingrediens.

Hvad angår muligheden for at tilskynde til, at mælkepulver, som leveres til den tredje verden som led i Fællesskabets fødevarehjælpeprogrammer, forarbejdes til yoghurt, mener Kommissionen ikke, at problemet med lactoseallergi er af en sådan art, at det gør det berettiget at tage dens politik for fødevarehjælp op til fornyet overvejelse. Fremstilling og distribution af yoghurt i fjernliggende landdistrikter i udviklingslande ville nok være forbundet med store vanskeligheder.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 973/86
af Yvonne van Rooy (PPE—NL)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(23. juli 1986)
(87/C 191/13)

Om: Afgifter ved indførsel af levende dyr til Vesttyskland

Fra og med 1983 har de tyske delstater Nordrhein-Westfalen og Niedersachsen pålagt importørerne af levende dyr afgifter for kontrol med dyrenes sundhedstilstand ved indførslen til Vesttyskland. Disse afgifter andrager i Nordrhein-Westfalen 1 DM pr. svin, 2 DM pr. stk. kvæg, med et maksimalbeløb på 200 DM pr. ladning. I Niedersachsen er de gældende afgifter lavere: 1,20 DM pr. stk. kvæg, 0,60 DM pr. svin, med et maksimalbeløb på 60 DM.

1. Har Kommissionen kendskab til, at de tyske delstater Nordrhein-Westfalen og Niedersachsen siden 1983 har pålagt importører, eksportører og transportører af levende dyr afgifter for kontrol med sundhedscertifikater og dyrenes sundhedstilstand ved indførsel til Forbundsrepublikken Tyskland?
2. Mener Kommissionen, at de pågældende medlemsstaters foranstaltninger er i overensstemmelse med fællesskabsretten og de pågældende EF-direktiver 77/489/EØF ⁽¹⁾ og 81/389/EØF ⁽²⁾? I henhold til direktiverne overvåger import- eller transitlande dyrenes sundhedstilstand. Der tales ikke om undersøgelse af dyrenes sundhedstilstand.
3. Hvis Kommissionen mener, at de pågældende medlemsstater med urette pålægger afgifter for kontrol med dyrenes sundhedstilstand, hvilke foranstaltninger overvejer Kommissionen da at træffe over for de pågældende delstater eller Forbundsrepublikken Tyskland?

⁽¹⁾ EFT nr. L 200 af 8. 8. 1977, s. 10.

⁽²⁾ EFT nr. L 150 af 6. 6. 1981, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen
(4. november 1986)

1. Ja.
2. Ifølge artikel 4 i Rådets direktiv 77/489/EØF drager medlemsstaterne i forbindelse med afsendelse til eller fra en anden medlemsstat, udførsel til tredjelande, indførsel fra tredjelande og ved transit omsorg for, at international transport af dyr på dens område finder sted på de betingelser, der er fastsat i direktivet. Denne bestemmelse indebærer, at forsendelser af levende dyr skal underkastes inspektion på passende tidspunkter eller steder. Rådets direktiv 81/389/EØF fastsætter i artikel 2, andet led, at ansatte fra den kompetente myndighed skal anføre i certifikatet, at dyrene efter deres opfattelse ikke transporteres i overensstemmelse med direktiv 77/489/EØF. For at sikre, om en

sådan angivelse på certifikatet er nødvendig, må der foretages en inspektion af dyrene. De pågældende tekster tager imidlertid ikke højde for betaling af nogen afgift.

3. Kommissionen har indledt en overtrædelsesprocedure efter EØF-traktatens artikel 169 med hensyn til de afgifter, der pålægges af de pågældende delstaters regeringer.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 994/86

af Dieter Rogalla (S—D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(23. juli 1986)

(87/C 191/14)

Om: Fri bevægelighed ved EF's indre grænser

1. Under henvisning til det efter min mening absolut utilfredsstillende svar fra Kommissionen på min skriftlige forespørgsel nr. 1838/85 ⁽¹⁾ om samme emne ønsker jeg oplyst, i hvilke medlemsstater der føres statistik over klager, rekurs og andre protester fra borgerne over toldformaliteterne ved grænserne?

2. Er Kommissionen rede til at anmode de medlemsstater, der fører en sådan statistik, om at meddele den resultaterne og sende dem videre til mig?

3. Er Kommissionen rede til, da den jo har erklæret sig villig til at undersøge sådanne klager, at anmode de medlemsstater, der endnu ikke fører en sådan statistik, om at gøre dette, og ligeledes at gå ind for, at disse medlemsstater skelner mellem Fællesskabets indre og ydre grænser? Herunder bør udgangspunktet være, at havne og lufthavne, hvor indre og ydre grænser ofte falder sammen, enten opføres i en særlig spalte eller opføres i statistikken for de ydre grænser.

4. Er Kommissionen rede til at henvende sig til indenrigsministeren i Forbundsrepublikken Tyskland, der allerede foretager en sådan skelnen på de områder, der henhører under hans kompetenceområde, og at anbefale andre medlemsstater at bruge denne løsning?

5. Er Kommissionen ligesom jeg af den opfattelse, at denne virksomhed henhører under artikel 5 i EØF-traktaten?

⁽¹⁾ EFT nr. C 130 af 28. 5. 1986, s. 23.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af lord Cockfield

(15. oktober 1986)

Kommissionen anvender en betragtelig del af sine begrænsede ressourcer til at undersøge de klager, den modtager

om eventuelle illegale hindringer for den frie bevægelighed for personer inden for Fællesskabet. Den ligger imidlertid ikke inde med statistikker eller undersøgelser over lignende klager, der rettes til de enkelte medlemsstater.

Baggrunden for fremkomsten af sådanne klager, hvad enten de er rettet til medlemsstaternes myndigheder eller til Kommissionen, er den endnu ufuldstændige gennemførelse af de i EØF-traktaten indeholdte principper. I henhold til Kommissionens program for gennemførelsen af det indre marked inden udgangen af 1992 vil alle disse hindringer for den frie bevægelighed inden for Fællesskabet, som dets borgere med rette beklager sig over, blive fjernet.

Under alle omstændigheder har Kommissionen ikke til hensigt at rådgive medlemsstaterne om, hvorledes de mest hensigtsmæssigt klassificerer klager vedrørende forhold, som Kommissionen er i færd med at rette op på.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1024/86

af Yvonne van Rooy (PPE—NL)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(23. juli 1986)

(87/C 191/15)

Om: Paragraf 19 i den tyske anordning om smør

Der gælder i henhold til paragraf 19 i den tyske anordning om smør et absolut handelsforbud for smør, mærket i overensstemmelse med gældende bestemmelser i en anden medlemsstat, og produceret der i overensstemmelse med denne stats bestemmelser, også i det tilfælde hvor smørret er mærket i overensstemmelse med Rådets direktiv (EØF) nr. 79/112. ⁽¹⁾ Også smør, der er produceret i andre medlemsstater, skal leveres og mærkes i overensstemmelse med de tyske kvalitetsnormer for at kunne forhandles i Tyskland.

Der gælder et indførselsforbud for smør fra andre medlemsstater som ikke opfylder kravene (kvalitetsnormer og mærkning) i den tyske anordning om smør (jf. paragraf 19, stk. 1, i anordningen om smør og paragraf 47 i levnedsmiddelloven).

Overtrædelse af disse handelsforbud straffes som en økonomisk forbrydelse.

Domstolen har sidst i sin dom af 28. marts 1984 i sag 47 og 48/83 fastslået, at de nationale handelsklassenormer ikke kan finde anvendelse for landbrugsprodukter, der er indført fra andre medlemsstater.

1. Er Kommissionen af den opfattelse, at paragraf 19 i anordningen om smør er forenelig med artikel 30 til 36 i EØF-traktaten?

2. Hvilke skridt agter Kommissionen at tage for at bevirke at Forbundsrepublikken Tyskland også i forbindelse med handelen med smør fra andre medlemsstater overholder bestemmelserne i EØF-traktaten?

⁽¹⁾ EFT nr. L 33 af 8. 2. 1979, s. 1.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen**
(9. december 1986)

Kommissionen har modtaget en klage over de handelsmæssige følger, som lovgivningen i Forbundsrepublikken Tyskland har for markedsføring af smør fra andre medlemsstater. Dette vil blive undersøgt efter Kommissionens sædvanlige procedurer, og det ærede medlem vil blive holdt underrettet om de foranstaltninger, der måtte blive truffet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1033/86
af Victor Arbeloa Muru (S—E)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(31. juli 1986)
(87/C 191/16)

Om: Erhvervsuddannelse af voksne

Kommissionen har flere gange understreget det hensigtsmæssige i, at erhvervsuddannelse af voksne finansieres af virksomhederne selv, og at regeringerne skal tilskynde arbejdsgiverne og de private til at investere mere i uddannelse ved at sikre, at dette bliver en mere attraktiv og rentabel investering.

Kommissionen har på den anden side erklæret, at det ville være meget værdifuldt, hvis Fællesskabet anerkender erhvervsuddannelsens betydning for den økonomiske vækst og dens værdi som investering for virksomhedslederne, samtidig med at det skal undersøge mulighederne for at tilskynde arbejdsgiverne til at investere mere i erhvervsuddannelsen inden for deres egne virksomheder samt støtte regeringernes initiativer med henblik på udvikling af de mest hensigtsmæssige uddannelsessystemer, der omfatter anvendelsen af nye teknologier.

Er disse forslag fra Kommissionen blevet gennemført i noget fællesskabsland, og med hvilket resultat?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marin**
(23. oktober 1986)

Kommissionen samarbejder med myndighederne i alle medlemsstater for at udvide og mangedoble de initiativer, især af nyskabende karakter, der tager sigte på at tilpasse uddannelsessystemerne bedre til den udfordring, som den teknologiske udvikling indebærer. Dette samarbejde tager især udgangspunkt i Rådets resolution af 2. juni 1983 om erhvervsuddannelsesforanstaltninger i forbindelse med indførelsen af ny informationsteknologi ⁽¹⁾, og det indgår også i Kommissionens eget arbejdsprogram for 1985—1988 af 18. april 1985 til opfølgning af denne resolution ⁽²⁾. Hidtil er mere end 70 nyskabende projekter blevet koblet sammen

i et netværk med navnet »Euro-Tecnet«. Der er udført en række samordnede forskningsopgaver og tilrettelagt et vist antal studiebesøg, der arrangeres i samarbejde med CEDEFOP og centrerer om teknologiuddannelsen i virksomhederne. I juni 1986 blev der afholdt en workshop, der bragte alle de af programmet berørte parter sammen med det sigte at fremme udvekslingen af oplysninger og af de indhøstede erfaringer.

Endemålet må være at sikre, at erhvervsuddannelsessystemerne i medlemsstaterne kommer til at drage fordel af de inbyrdes kontakter, der etableres mellem pilotprojekter, samordnede forskningsprojekter samt studiebesøg. Kommissionen har indledt forhandlinger med de spanske og portugisiske myndigheder med henblik på at de inddrages i programmet så hurtigt som muligt.

⁽¹⁾ EFT nr. C 166 af 25. 6. 1983, s. 1.

⁽²⁾ Dok. KOM(85) 167.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1034/86
af Michel Debatisse (PPE—F)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(31. juli 1986)
(87/C 191/17)

Om: Afskaffelse af støtten til hård hvede

Forordning (EØF) nr. 1583/86 ⁽¹⁾ fastsætter bestemmelser om afskaffelse af støtten til hård hvede til de i direktiv 75/268 (EØF) ⁽²⁾ nævnte bjergområder og ugunstigt stillede områder.

Kommissionen har begrundet denne foranstaltning med, at afskaffelsen af støtten til hård hvede vil blive opvejet gennem de socio-strukturelle foranstaltninger til de pågældende regioner.

1. Kan Kommissionen oplyse, hvilke supplerende foranstaltninger, der er iværksat med dette formål gennem strukturpolitikken?
2. Mener Kommissionen i øvrigt ikke, at det ville være bedre og mere retfærdigt at samle støtten til hver enkelt medlemsstat og overlade til disse at fordele midlerne?

⁽¹⁾ EFT nr. L 139 af 24. 5. 1985, s. 40.

⁽²⁾ EFT nr. L 128 af 19. 5. 1975, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1077/86
af Dominique Baudis (PPE—F)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(31. juli 1986)
(87/C 191/18)

Om: Følger af indskrænkninger i antallet af områder, hvor der ydes direkte støtte til hård hvede

Indskrænkningen i antallet af områder, hvor der ydes direkte støtte til produktion af hård hvede (forordning

(EØF) nr. 1583/86) ⁽¹⁾ berører især visse ugunstigt stillede landbrugsområder i Midi-Pyrenees.

Kommissionens forståelige ønske om at kunne påvirke den forventede overskudsproduktion får således visse uheldige virkninger, som Kommissionen må afhjælpe. Kan Kommissionen anføre, hvilke ledsagende foranstaltninger den vil foreslå således at de ugunstigt stillede områder ikke altid bliver de første ofre for ændringer i den politiske holdning til visse produktionstyper?

På hvilken måde forestiller den sig i øvrigt, at der kan ske en vis samordning af den direkte støtte i hver enkelt medlemsstat?

⁽¹⁾ EFT nr. L 139 af 24. 5. 1986, s. 40.

**Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen
på skriftlige forespørgsler nr. 1034/86 og nr. 1077/86
(27. november 1986)**

Kommissionens forslag vedrørende dette spørgsmål fremgår af forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EØF) nr. 797/86, (EØF) nr. 270/79, (EØF) nr. 1360/78 og (EØF) nr. 355/77 for så vidt angår landbrugsstrukturen og tilpasning af landbruget til den nye markedssituation samt bevaring af landskabet ⁽¹⁾. Det foreslås, at ordningen med udbetaling af udligningsgodtgørelser beregnet pr. ha i henhold til afsnit III i forordning (EØF) nr. 797/85 ⁽²⁾ udvides, så den kommer til at omfatte alle ugunstigt stillede områder. Det vil skabe mulighed for at udbetale udligningsgodtgørelser til bedrifter, der dyrker hård hvede i ugunstigt stillede områder uden for dyrkningsområderne for hård hvede som defineret ved forordning (EØF) nr. 3103/76 om støtte til hård hvede, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1583/86 ⁽³⁾. Medlemsstaterne fastsætter denne udbetaling inden for de foreslåede grænser.

Støtten til produktion af hård hvede i henhold til forordning (EØF) nr. 3103/76 udbetales imidlertid i de pågældende områder for 1986-høstens vedkommende.

⁽¹⁾ Dok. KOM(86) 199 endel.

⁽²⁾ EFT nr. L 93 af 30. 3. 1985.

⁽³⁾ EFT nr. L 139 af 24. 5. 1986.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1151/86
af Stephen Hughes (S—GB)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(2. september 1986)
(87/C 191/19)**

Om: Salg af fødevareoverskud til Iran

Kan Kommissionen detaljeret redegøre for salget af overskudsprodukter fra den fælles landbrugspolitik til Iran siden 1975? Kan Kommissionen ligeledes dokumentere:

1. Type og mængde af leverede varer?
2. Tidspunktet for Irans indførsel af sådanne forsyninger?
3. Den pris pr. ton, som Iran har betalt, og den eventuelle forskel mellem denne pris og verdensmarkedsprisen for sådanne produkter på salgstidspunktet?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen**

(13. januar 1987)

De oplysninger, der ønskes, er meget omfangsrige, og findes i de forskellige EF-publikationer og -databanker, som Europa-Parlamentet har adgang til.

En sammenfattet tabel over De Ti's eksport af landbrugsprodukter og næringsmidler til Iran viser det udvalg af produkter, der er solgt til Iran.

(mio ECU)				
NIMEXE	Varebeskrivelse	1981	1983	1985
01	Levende dyr	10	8	8
02	Kød m.m.	99	76	53
04	Mejeriprodukter	246	224	119
10	Korn	63	7	16
12	Oliefæ m.m.	11	10	6
15	Fedtstoffer og olier m.m.	93	16	22
17	Sukker og sukkervarer	248	64	81
19	Bagværk m.m.	8	14	24
21	Diverse produkter fra næringsmiddelindustrien	36	68	83
23	Restprodukter			
24	Tobak	26	22	5
		11	44	21
	I alt	851	553	438
	Andre varer	4	7	4
01—24	Landbrugsprodukter og næringsmidler	855	560	442

Kilde: Eurostat.

Disse statistikker henviser til tidspunktet for afsendelse fra Fællesskabet; der foreligger ikke umiddelbart statistikker, som er baseret på tidspunktet for modtagelsen, men de ville vise stort set samme tal.

Eksportrestitutioner for landbrugsprodukter udligner forskellen mellem prisen på Fællesskabets marked og verdensmarkedsprisen. Derfor er den importpris, som Iran betaler, stort set den samme som den pris, der betales af landets naboer, dvs. den gældende verdensmarkedspris på salgstidspunktet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1161/86
af Raymonde Dury (S—B)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(2. september 1986)
(87/C 191/20)

Om: EF's landbrugsoverskud og kantiner i Fællesskabets institutioner

De europæiske Fællesskaber har store vanskeligheder med at nedbringe svimlende lagre af forskellige overskudsprodukter fra landbrugsproduktionen og anvender store summer til at opbevare disse.

Ganske vist er der udtænkt visse ideer til at anvende disse overskud til gavn for befolkningen i medlemsstaterne (»julesmør«, »hjerterestauranter«), men det er paradoksalt, at Det europæiske Fællesskabs institutioner ikke går foran med et, ganske vist symbolsk, eksempel, og selv medvirker til, at en del af disse lagre afvikles, navnlig i Fællesskabets restaurationer og kantiner.

1. Selv om Fællesskabets institutioners kantiner i almindelighed forvaltes af private kunne Kommissionen vel kræve af disse restaurationsvirksomheder, at de anvender overskudsprodukter fra landbruget ved fremstilling af deres retter?
2. Hvorfor foreslår Kommissionen ikke ligeledes at stille en del af dette landbrugsoverskud til rådighed for kantiner i skoler og hospitaler i medlemsstaterne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen
(9. december 1986)

Den fælles landbrugspolitik indeholder bestemmelser om afsætning med støtte af de forskellige overskudslagre af fødevarer på det interne marked. Brochuren »Fødevareroverskuddet: salg til velgørende formål«, som der vil blive sendt et eksemplar af direkte til det ærede medlem og til generalsekretariatet for Europa-Parlamentet, indeholder en beskrivelse af de forskellige ordninger. Generelt omfattes skoler og hospitaler af disse ordninger.

Derimod kan der ikke til forretningsmæssigt drevne kantiner ydes direkte støtte til afsætning, fordi dette ville være et indgreb i den normale handel og være i modstrid med målsætningen for markedsstøtten. Det ville ikke være passende at vedtage en undtagelse for kantiner i fællesskabsinstitutionernes bygninger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1310/86
af Louis Eyraud, Bernard Thareau, Georges Sutra de Germa, Nicole Pery og Colette Gadioux (S—F)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(2. september 1986)
(87/C 191/21)

Om: Import af heste til slagtning

Da underskuddet i Fællesskabets produktion af hestekød er meget stort (50 %), importeres der levende heste fra Øst-europa og Argentina.

Disse dyr transporteres både med tog og med skib under så dårlige forhold, at nogle af dem er døde ved ankomsten. Selv om resten almindeligvis slagtes i de nærmeste dage efter ankomsten, er kødet ikke hverken smagsmæssigt eller sundhedsmæssigt af den kvalitet, forbrugeren har krav på.

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe med henblik på at bringe disse grusomme fremgangsmåder til ophør og sikre forbrugernes interesser samt en rimelig indtægt for producenter af heste til slagtning?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen
(6. november 1986)

Kommissionen er fortsat opmærksom på problemerne i forbindelse med beskyttelse af heste, der indføres til Fællesskabet, samt transport af alle andre dyrearter. På forslag af Kommissionen har Rådet allerede udstedt direktiv 77/489/EØF⁽¹⁾ om beskyttelse af dyr under international transport og direktiv 81/389/EØF⁽²⁾ om fastsættelse af bestemmelser, der er nødvendige for iværksættelse af direktiv 77/489/EØF. Disse direktiver er anerkendt som et fornuftigt juridisk grundlag for beskyttelse af heste under international transport.

Det er Kommissionens opfattelse, at skridt til at sikre den praktiske anvendelse og håndhævelse af disse regler yderligere vil forbedre beskyttelsen af dyr under international transport. I dette øjemed har den støttet det arbejde, der er udført under Europa-Rådets auspicer på at udvikle mere detaljerede retningslinjer for international transport af heste. Dertil kommer, at Kommissionen vil foretage sig yderligere for at identificere problemer i forbindelse med håndhævelse af EF-reglerne især hvad angår overvågning og kontrol af transport på nationalt plan og med hensyn til samarbejdet mellem medlemsstaterne og tredjelande. Den har samtidig til hensigt at undersøge, hvilke andre skridt på det lovgivningsmæssige område der vil være nødvendige.

Der er allerede givet regler for produktionen af hestekød, der indgår i handelen mellem medlemsstaterne eller indføres til Fællesskabet fra tredjelande i Rådets direktiv 64/433/EØF⁽³⁾ om sundhedsmæssige problemer i forbindelse med handel med fersk kød inden for Fællesskabet og direktiv 72/462/EØF⁽⁴⁾ om sundhedsmæssige og veterinærpolitimæssige problemer i forbindelse med indførsel af kvæg og svin samt fersk kød fra tredjelande. Disse direktiver kræver, at alle slagtedyr underkastes en undersøgelse før slagtingen, hvorved det bl.a. skal fastslås, om dyrene er udmattede, ophidsede eller beskadigede. De må ikke slagtes, hvis de ikke har fået hvile i en passende periode, som for udmattede eller ophidsede dyr ikke må være under 24 timer, medmindre embedsdyrlægen træffer anden beslutning. Kommissionens tjenestegrene er allerede ved at udvikle skridt til at udvide disse krav til alle heste, der slagtes i medlemsstaterne til produktion af kød beregnet til hjemmemarkedet. Kommissionen har allerede ydet betydelig støtte til forskning i virkningerne af transport og slagting af dyr på kødkvaliteten og vil fortsat gøre dette inden for rammerne af de disponible midler.

En fortsat fremgang på denne måde vil være til gavn for både producenter og forbrugere og vil sikre en bedre beskyttelse af dyr under transport.

(1) EFT nr. L 200 af 8. 8. 1977, s. 10.

(2) EFT nr. L 150 af 6. 6. 1981, s. 1.

(3) EFT nr. L 120 af 29. 7. 1964, s. 2012.

(4) EFT nr. L 302 af 31. 12. 1972, s. 28.

gentagne gange har modsat sig, og for at sikre, at skolen inden september 1986 får den nødvendige ekstra plads og de nødvendige faciliteter?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Henning Christophersen

(17. oktober 1986)

Forslaget om at bygge yderligere en etage og en ekstra fløj på Skolen Bruxelles II blev opgivet i overensstemmelse med den beslutning, der blev truffet af Europaskolernes Øverste Råd, i januar 1986.

For at kunne modtage det yderligere antal elever fra september 1986 har Det øverste Råd truffet foranstaltninger med henblik på mindre og midlertidige strukturelle ændringer for at få løst de umiddelbare problemer ved det nye skoleårs begyndelse og på at planlægge tilladelsen — en tilladelse, der skal indhentes — til at opføre midlertidige præfabrikerede bygninger på en del af sportspladsarealet, medens man afventer, at de belgiske myndigheder forsyner Skolen Bruxelles II med en anneksskole. Forslaget med henblik på en anneksskole vil blive gennemgået på mødet i Europaskolernes Øverste Råd i november 1986. De belgiske myndigheder er tillige blevet anmodet om at forsyne skolen med yderligere parkeringsfaciliteter på et areal, der støder op til skolens bestående grundareal med henblik på at give den en kompensation for tabet af sportspladsarealet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1311/86
af Michel Elliott (S—GB)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(2. september 1986)
(87/C 191/22)

Om: Udvidelse af Europaskole II i Bruxelles

Der må gøres plads til den voksende elevtilgang på Europaskolen II i Bruxelles, uden at sikkerheden og miljøet for alle berørte parter bringes i fare, og uden at der skabes en alt for stor elevkoncentration på et begrænset område.

Der bør ikke træffes nogen afgørelse om skolens fremtidige udvikling, som ikke fuldt ud tager hensyn til forældrenes ønsker.

Den belgiske regering synes at være besluttet på i løbet af meget kort tid at gå i gang med et projekt, der bringer skolens harmoniske udvikling i fare.

Hvad vil Kommissionen gøre for at hindre, at der bygges yderligere en etage og en ekstra fløj, hvilket forældre

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1325/86
af Michael McGowan (S—GB)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(3. september 1986)
(87/C 191/23)

Om: Oplagring af EF's levnedsmiddeloverskud

1. Er Kommissionen klar over, at der er en voksende bekymring i offentligheden i Det forenede Kongerige over oplagringen af EF's levnedsmiddeloverskud?

2. Er Kommissionen klar over, at der alene i Leeds for øjeblikket er oplagret 2 730 tons oksekød og 2 176 tons smør, og at situationen giver sociale og økonomiske vanskeligheder i det lokale samfund?

3. Har Kommissionen overvejet bivirkningerne af denne praksis for landbrugsudviklingen såvel i de enkelte medlemsstater som i de andre lande, der er økonomisk afhængige af landbrug?

4. Har Kommissionen også overvejet virkningen af oplagring af levnedsmiddeloverskud såvel på det interne forbrugermarked i medlemsstaterne som dets følger for sult og udvikling på verdensplan?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen**

(24. november 1986)

1. Kommissionen er ikke blot klar over offentlighedens reaktion på de store fællesskabslagre af landbrugsprodukter, der går til intervention, men vil også gerne erindre det ærede medlem om, at den ofte har advaret mod de skadelige socioøkonomiske følger for landbrugssektoren selv af den hastige udvikling i overskuddene af landbrugsprodukter og de deraf følgende budgetmæssige virkninger.

2. Som Kommissionen gentagne gange har måttet præcisere i sine svar på skriftlige forespørgsler ⁽¹⁾, påhviler det de nationale interventionsorganer at gennemføre den offentlige oplagring af landbrugsprodukter. I den daglige forvaltning af landbrugsmarkedene har Kommissionen i princippet ikke brug for helt nøjagtigt at vide, hvor interventionslagrene er beliggende. Den er derfor ikke i stand til at bekræfte oplysningerne fra det ærede medlem.

Hvad angår den interesse, visse mindre gunstigt stillede personer i EF-befolkningen har i at kunne drage fordel af salg til en fordelagtig pris af produkter fra interventionslagre, findes der EF-foranstaltninger i forbindelse med de gældende bestemmelser for oksekød, frugt og grønsager samt mælk og mejeriprodukter. Det overlades til medlemsstaterne at bestemme, om de vil bringe disse foranstaltninger i anvendelse.

3. Kommissionen påviste i sin meddelelse til Rådet af 18. december 1985 »En fremtid for EF's landbrug« ⁽²⁾, hvilken negativ virkning de voksende overskud, der går til offentlig oplagring, har på udviklingen i EF-landbruget. Kommissionen går ind for, at udbudet automatisk skal tilpasse sig til efterspørgslen, og at intervention atter skal fungere som »sikkerhedsnet« og ikke mere være en normal afsætningsmulighed for landbrugsproduktionen, således som der i flere år har været tendens til.

Oplagring af overskudsprodukter har den umiddelbare virkning, at produkter til eksport fjernes fra verdensmarkedet, og medvirker således til, at verdensmarkedspriserne for de pågældende produkter stiger. EF's interventionslagre, især af mejeriprodukter, som EF er storeeksportør af, er i denne forstand til gavn for landbrugere i andre lande. Det er imidlertid den generelle opfattelse, at ophobningen af meget store lagre skaber forventninger på markedet om kommende foranstaltninger til afsætning af lagrene, og at sådanne forventninger trykker verdensmarkedspriserne. Kommissionen udfolder derfor store bestræbelser på at nedbringe overskudslagre og at gøre dette ved afsætning på isolerede dele af de interne og de eksterne markeder for at mindske virkningen på de normale handelstransaktioner mest muligt. Det bør bemærkes, at nogle af EF's handelspartnere ikke altid udviser en tilsvarende forsigtighed, når de beslutter sig til at nedbringe deres overskudslagre ved afsætning på oversøiske markeder.

4. Den umiddelbare indvirkning af oplagringen af levnedsmiddeloverskud på sulten i udviklingslandene er, at sådanne lagre medvirker til at øge forsyningssikkerheden som helhed. Levnedsmiddellagrene har således siden 1968 gjort det muligt for EF at bidrage til forsyningssikkerheden i verden på kort sigt gennem levering af fødevarehjælp. Der er imidlertid ikke nogen direkte forbindelse mellem udviklingen i EF's levnedsmiddellagre og udviklingen i fødevarehjælpeprogrammet, der afhænger af behovet for fødevarehjælp og de til rådighed stående budgetmidler.

De videre følger af levnedsmiddeloverskud i industrilande for sult og udvikling i verden er komplekse, og Kommissionen mener ikke, at disse spørgsmål kan behandles på rette måde i forbindelse med et svar på en skriftlig forespørgsel.

Levnedsmiddeloverskud i industrilande kan have positive virkninger for nogle udviklingslande og negative virkninger for andre, bl.a. afhængig af handelsbalancens delbalance for levnedsmidler. Endvidere influerer den interne udviklingspolitik på landbrugsområdet kraftigt på forsyningssikkerheden i de forskellige lande. Nogle kan f.eks. tænkes at udnytte den økonomiske fordel ved lave verdensmarkedspriser til at fremme udviklingen af deres eget landbrug. Andre derimod vil måske lade forbrugerne få fordelene ved lave importpriser til skade for udviklingen af deres landbrug.

⁽¹⁾ Skriftlig forespørgsel nr. 777/84 af Leslie Huckfield, EFT nr. C 26 af 28. 1. 1985, s. 14. Skriftlig forespørgsel nr. 1019/84 af Alexander Falconer, EFT nr. C 65 af 13. 3. 1985, s. 17. Skriftlig forespørgsel nr. 1599/84 af Kenneth Stewewart, EFT nr. C 129 af 28. 5. 1985, s. 13. Skriftlig forespørgsel nr. 1365/85 af Stephen Hughes, EFT nr. C 324 af 16. 12. 1985, s. 12.

⁽²⁾ Dok. KOM(85) 750 endelig udg., s. 10 og 11.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1363/86

af Luc Beyer de Ryke (LDR—B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(3. september 1986)

(87/C 191/24)

Om: Diplomatsk og handelsmæssig offensiv fra Sovjetunionens side i det sydlige Stillehav

Meddelelsen i begyndelsen af juli om oprettelsen af diplomatiske forbindelser mellem Vanuatu (tidligere fransk-britiske Ny Hebrider) og Sovjetunionen bringer klarhed over udviklingen i de uafhængige stater i det sydlige Stillehav.

Sovjetunionen og disse stater ligger i forhandlinger om handelsmæssigt og teknisk samarbejde og samarbejde på fiskeriområdet.

Det er tilfældet for Vanuatus, men også for Fiji-øernes vedkommende.

Hvilken politik agter Kommissionen at føre i denne, hvad den geopolitiske ligevægt angår, følsomme region over for denne diplomatiske og økonomiske offensiv fra Sovjetunionens side, navnlig for så vidt angår støtte til staterne i det sydlige Stillehav (Cook-øerne, Fiji, Kiribati, Nauru, Papua Ny Guinea, Vestsamoa, Salomon-øerne, Tonga, Tuvalu og Vanuatu) til udvikling af turismen og fiskeriet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Lorenzo Natali
(22. oktober 1986)

Fællesskabets samarbejde med de otte AVS-stater i Stillehavsregionen (Fiji, Papua Ny Guinea, Vestsamoa, Tonga, Tuvalu, Kiribati, Salomon-øerne og Vanatu) er baseret på Lomé-konventionens bestemmelser og principper og ikke på geopolitiske betragtninger.

Der ydes bistand og anden hjælp til regionale organisationer og AVS-landene, efter at der er fremsat anmodning herom, og formålet hermed er at fremme den økonomiske og sociale udvikling.

Under Lomé I og II har Kommissionen ydet støtte til regionen til udvikling af turisme og fiskeri, og det er sandsynligt, at AVS-landene i Stillehavsområdet vil anmode om en videreførelse af støtten inden for disse sektorer.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1377/86

af Pieter Dankert (S—NL)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(18. september 1986)

(87/C 191/25)

Om: Kontraktforanstaltninger til udvidelse af markederne for mælk og mejeriprodukter finansieret af provenuet fra medansvarsafgiften

I Revisionsrettens særberetning (EFT nr. C 127 af 26. 5. 1986) konstateres det i punkt 3.28, at de relevante bestemmelser indebærer, at kontrolbesøg på stedet bør foretages løbende under kontraktens gennemførelse.

1. Har det sin rigtighed, sådan som Revisionsretten konstaterer i punkt 3.28, at der i en medlemsstat overhovedet ikke er foretaget mellemliggende kontrolbesøg på stedet? Hvilken medlemsstat er der i bekræftende fald tale om?
2. Er Kommissionen af den opfattelse, at denne medlemsstat ikke har gennemført de pågældende bestemmelser efter disses bogstav og/eller ånd, og at den samlede

og/eller delvise tilbagebetaling af de i denne forbindelse betalte acontobeløb bør udsættes? Hvilke beløb er der i bekræftende fald tale om?

3. Giver den måde, som andre medlemsstater har gennemført de under punkt 3.28 nævnte bestemmelser på, Kommissionen anledning til at drage dem til ansvar og udsætte den samlede og/eller delvise tilbagebetaling af de i denne forbindelse betalte acontobeløb? Hvilke medlemsstater vil i bekræftende fald blive draget til ansvar, og hvilke beløb er der i givet fald tale om?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen
(1. december 1986)

1. Kontrollen vedrørende de omhandlede EUGFL-udgifter i forbindelse med enkeltkontrakter påhviler ifølge de pågældende kommissionsforordninger de kompetente organer i medlemsstaterne. Disse skal føre kontrol med overholdelsen af kontrolbestemmelserne, navnlig ved kontrol på stedet.

Gennemførelsen af de mellemliggende kontrolbesøg afhænger her af de nationale kontrolordninger. Kommissionen påser dog i forbindelse med regnskabsafslutningen, at der i medlemsstaterne er gennemført en afsluttende kontrol vedrørende opfyldelsen af kontraktbestemmelserne, inden den endelige betaling for de i det enkelte tilfælde forudsete foranstaltninger finder sted. Eventuelle acontoudbetalinger til kontrahenterne foretages kun mod sikkerhedsstillelse hos de udbetalende organer.

2. Kommissionen er ikke af den opfattelse, at disse medlemsstater ikke har overholdt bestemmelserne. Derfor har det ikke været nødvendigt helt eller delvis at standse acontoudbetalingerne. EUGFL's kontrol af de udbetalende organer i medlemsstaterne har hidtil kun i enkelttilfælde ført til hel eller delvis afvisning af fællesskabsfinansiering i forbindelse med regnskabsafslutningen.

3. På grundlag af de for Kommissionen foreliggende oplysninger findes en sådan fremgangsmåde i forbindelse med acontoudbetalingerne ikke for øjeblikket at være på sin plads.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1403/86

af Robert Battersby (ED—GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(8. september 1986)

(87/C 191/26)

Om: Kriterierne for bortskaffelse af radioaktivt affald

Kan Kommissionen oplyse, om den er i færd med eller agter at fastlægge kriterier, som skal sikre, at intet radioak-

ti tv affald, uanset strålingsgraden, vil blive dumpet i eller i nærheden af

1. høj befolkningstæthed,
2. fødevareforarbejdning,
3. intensiv kornproduktion,
4. mejeribrug,

og i bekræftende fald, hvornår den agter at forelægge Rådet og Parlamentet forslag til bestemmelser om sådanne kriterier?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Stanley Clinton Davis

(2. april 1987)

Det er medlemsstaternes nuværende stilling, at radioaktivt affald kun må deponeres på områder og i anlæg, som er godkendt af den pågældende medlemsstats myndigheder. Denne godkendelse gives, når myndighederne har forvisset sig om, at det strålingsniveau, deponeringen kan resultere i, vil ligge under de grænser, der er fastlagt internationalt og nationalt. Sidstnævnte skal i øvrigt opfylde de grundstandards for strålingsbeskyttelse, der gælder i Fællesskabet. De enkelte detaljer i denne evalueringsprocedure varierer fra land til land, men alle faktorer af relevans for valget af deponeringssted og deponeringsanlæg tages i betragtning for at sikre, at strålingsniveauet holdes så lavt, som det med rimelighed kan forventes.

Kommissionen agter ikke på nuværende tidspunkt at forelægge Rådet eller Parlamentet specifikke lovforslag på dette område.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1441/86

af Robert Battersby (ED—GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(26. september 1986)

(87/C 191/27)

Om: Dumping af højdiasstatisk malt

Den interne markedspris på byg i Finland er ca. dobbelt så høj som den interne pris på byg i EF. Imidlertid leverer Finland højdiasstatisk malt til EF til en pris, der ligger under den, hvortil EF's maltleverandører kan levere til forbrugere, og under prisen på den oprindelige byg, der er blevet maltet i Finland.

1. Kan Kommissionen oplyse, om den har kendskab til denne dumpingpraksis, og hvilke skridt den i bekræf-

tende fald tager eller agter at tage for at imødegå dette, bl.a. i betragtning af de arbejdspladser, der vil gå tabt inden for Fællesskabets maltindustri, hvis denne dumping får lov til at

2. Kan Kommissionen oplyse størrelsen af den finske statsstøtte til malt- og bygeksporten?
3. Kan Kommissionen oplyse såvel mængde som værdi af de seneste tre års byg- og maltimport fra og -eksport til Finland?
4. Kan Kommissionen oplyse den finske toldsats på byg og malt fra EF?
5. Kan Kommissionen forklare, hvorfor udligning af importafgifter og eksportrestitutioner er tilladt for malt fra tredjelande, som leveres i illoyal konkurrence med EF-malt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen

(12. december 1986)

1. Kommissionen har ikke kendskab til, at det interne marked for malt i EF skulle være forstyrret af maltleverancer fra Finland til dumpingpriser. Kommissionen har ikke modtaget klager fra maltproducenter i EF med præcise prisangivelser, der viser, at der i forbindelse med denne maltimport skulle være tale om en betydelig underbygning af priserne i EF. Der er derfor på dette stadium ingen grund til at overveje at skride ind. Det er klart, at denne situation vil kunne ændre sig, hvis der fremkommer detaljerede oplysninger om den påståede dumping, eller hvis Kommissionen inden for rammerne af sit normale tilsyn med markedet skulle konstatere, at der er tale om betydelige konkurrencefordrejninger.

2. I mangel af ethvert bevis på dumping, i det mindste på indværende tidspunkt, ser Kommissionen ingen anledning til specielt at undersøge, hvilken eksportstøtte Finland yder.

Det ville desuden ikke nødvendigvis være foreneligt med normal international praksis at offentliggøre, hvilken eksportstøtte en konkurrent på verdensmarkedet yder.

3. I de seneste tre år udgjorde samhandelen med Finland med malt og byg opgjort i mængde (tons) og værdi (1 000 ECU):

MALT				
	EF's import		EF's eksport	
	Mængde	Værdi	Mængde	Værdi
1983	4 680	1 468	0	0
1984	10 243	3 124	0	0
1985	10 869	3 308	0	0

BYG

	EF's import		EF's eksport	
	Mængde	Værdi	Mængde	Værdi
1983	0	0	1 628	258
1984	20 335	5 008	730	115
1985	2	0	500	65

4. De samme grunde, som gjorde sig gældende for importen, gælder også EF's eksport til Finland. Der har ikke været klaget over det afgiftssystem, som Finland anvender for malt og byg importeret fra EF. Finland er ikke noget traditionelt marked for disse produkter. Kommissionen ser derfor ingen grund til at undersøge, hvordan denne told beregnes, eller offentliggøre tallene herfor.

5. Som allerede nævnt, råder Kommissionen ikke over oplysninger, der indikerer, at der skulle være tale om illoyal konkurrence.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1605/86

af Klaus Haensch (S—D)

til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på det politiske samarbejde

(17. oktober 1986)

(87/C 191/28)

Om: Ayguen Yildizdogan — en samvittighedsfange i Tyrkiet

1. Er udenrigsministrene bekendt med, at hr. Ayguen Yildizdogan den 29. marts 1985 sammen med 227 andre ved militærret nr. 1 i Ankara idømtes ti år og otte måneders fængsel, alene på grund af sit tilhørsforhold til TKP, der ifølge anklagerens eget udsagn ikke var involveret i voldshandlinger i slutningen af halvfjerdsene og ikke kan betegnes som »en væbnet organisation«?

2. Er udenrigsministrene enige med mig i, at idømmelse af straf alene på grund af tilhørsforhold til et politisk parti eller en politisk organisation er en krænkelse af artikel 11 i den europæiske menneskerettighedskonvention, hvorefter enhver har ret til frit at deltage i fredelige forsamlinger og til foreningsfrihed?

3. Vil udenrigsministrene bringe disse og lignende domfældelser op over for de tyrkiske myndigheder og appellere om, at de pågældende frigives?

Svar

(4. juni 1987)

Den sag, som det ærede parlamentsmedlem henviser til, er blevet behandlet i en brevveksling mellem formandskabet

og et andet parlamentsmedlem, hr. Eyraud. De Tolv følger fortsat nøje situationen vedrørende menneskerettighederne og demokratiseringsprocessen i Tyrkiet. I givet fald gør EF's medlemsstater de tyrkiske myndigheder opmærksom på deres bekymring.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1653/86

af Christopher Jackson (ED—GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(22. oktober 1986)

(87/C 191/29)

Om: EF's bestemmelser vedrørende refusion ved stivelsesproduktion

Vil Kommissionen på ny overveje den fastsatte renhedsgrad på 97 % for refusion i forbindelse med stivelse under hensyntagen til den ulige konkurrencesituationen, den skaber for papirindustrien i EF? Et renhedskriterium på 90 % ville være tilstrækkeligt til at skelne mellem uforarbejdet og modificeret stivelse og ville gøre det muligt for de papirvirksomheder, der producerer deres egen stivelse af EF-hvedemel til brug i papir, at modtage refusioner, uden hvilke deres konkurrenceevne undergraves.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen

(15. december 1986)

Kommissionen er sammen med medlemsstaterne i færd med at undersøge to indbyrdes forbundne spørgsmål: renhedsgraden, der kræves for ydelse af produktionsrestitutioner for stivelse, og metoderne til analyse af denne renhedsgrad. Kommissionen er klar over, at visse industrier anvender stivelse af en lavere renhedsgrad end den, der kræves i henhold til bestemmelserne, og den overvejer derfor, hvorvidt en produktionsrestitution er nødvendig for denne type stivelse eller ej.

Forholdene, der skal tages i betragtning, er bl.a. de priser, der faktisk betales for stivelsen af ringere kvalitet, de mængder stivelse, det drejer sig om, nødvendigheden af at undgå en forvridding af konkurrenceforholdet mellem denne stivelse og andre, renere stivelsestyper (af hvede, majs, ris og kartofler) og risikoen ved at lade andre produkter end stivelse omfatte af fordelene ved denne nye ordning.

Inden dette problem kan løses, er der behov for at fastsætte en metode til analyse af stivelsens renhedsgrad, som kan anvendes ensartet i alle medlemsstater. Kommissionen sam-

arbejder med eksperter og de pågældende industrier om at fastlægge en metode, der både kan anvendes på ren stivelse og stivelse med en lavere renhedsgrad.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1683/86
af Jean-Paul Bachy (S—F)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(29. oktober 1986)
(87/C 191/30)

Om: Sikkerhed i kernekraftværkerne

Ulykken i kernekraftværket i Tjernobyl og navnlig de forskellige uheld på kernekraftværker i medlemsstaterne har klar vist, at sikkerheden i kernekraftværkerne er meget relativ.

Nogle af medlemsstaternes regeringer afslørede for nylig deres inkompetence, begrænsning og selvmodsigende holdning, da der var tale om at orientere og beskytte befolkningen i forbindelse med risici ved eventuelt radioaktivt nedfald.

1. Agter Kommissionen at forelægge forslag om nedsættelse af en stående undersøgelseskomite under Euratom, som skal sørge for kontrol med sikkerheden i kernekraftværkerne?
2. Er Kommissionen rede til at tillægge denne komite så omfattende undersøgelsesbeføjelser som muligt, således at den kan besøge alle offentlige og private anlæg og undersøge deres forskrifter, hvad angår systemer til kontrol med radioaktivitet, evakueringsplaner og orientering af offentligheden?
3. Hvilke skridt agter Kommissionen at tage for at få denne komite til at aflægge en årlig rapport?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Stanley Clinton Davis
(2. april 1987)

Fællesskabets kompetence på det nukleare område hviler på bestemmelserne i Euratom-traktaten, og for så vidt angår sikkerheden er Fællesskabets kompetence specificeret i kapitel III »Sundhedsbeskyttelse«.

De teknologiske aspekter af sikkerheden i forbindelse med kernekraftværker er ikke udtrykkeligt behandlet i traktatteksten, men er emnet for Rådets resolution af 22. juli 1975 ⁽¹⁾.

Inden for rammerne af denne resolution har Kommissionen nedsat en arbejdsgruppe bestående af repræsentanter for de nationale myndigheder, værkerne og industrien for i fællesskab at undersøge de sikkerhedsmæssige aspekter af de europæiske kernekraftværker.

Kommissionen vil i nær fremtid forelægge Rådet en meddelelse, hvori der vil blive aflagt rapport om arbejdet i denne arbejdsgruppe.

Kommissionen minder det ærede medlem om sin ramme-meddelelse til Rådet om følgerne af Tjernobyl-ulykken ⁽²⁾ samt om sin meddelelse til Rådet om udviklingen af de foranstaltninger, der er truffet af Fællesskabet i medfør af Euratom-traktatens kapitel III »Sundhedsbeskyttelse« ⁽³⁾.

I den sidstnævnte meddelelse peger Kommissionen specielt på, at det er ønskeligt at foretage en supplerende og udvidet verifikation af affald og kontamineringsniveauer i miljøet som forlangt i flere parlamentsresolutioner ⁽⁴⁾.

Efter Kommissionens opfattelse ville et sådant inspektions-system være en logisk udvikling af de grundlæggende normer, opstillet i medfør af artikel 31, og af den overvågning, der er fastsat i artikel 31, og af den overvågning, der er fastsat i artikel 35 i Euratom-traktaten. For så vidt angår informering af befolkningen har Kommissionen til hensigt at skabe en permanent konference om sundhedsbeskyttelsen i den nukleare tidsalder, hvor det første møde vil finde sted i 1987.

⁽¹⁾ EFT nr. C 185 af 14. 8. 1975.

⁽²⁾ Dok. KOM(86) 327 endelig udg.

⁽³⁾ Dok. KOM(86) 434 endelig udg.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 262 af 14. 10. 1985, s. 36 og resolutioner 1589, 1599 og 1620/85.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1719/86
af Ferruccio Pisoni (PPE—I)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(30. oktober 1986)
(87/C 191/31)

Om: Anvendelse af pesticider i landbruget

I betragtning af betydningen af den vegetabiliske og animalske landbrugsproduktion og af nødvendigheden af at beskytte denne produktion mod skadedyrsangreb gennem anvendelse af pesticider samt på baggrund af Rådets direktiv 86/362/EØF ⁽¹⁾ og 86/363/EØF ⁽²⁾ om fastsættelse af maksimalgrænseværdier for indholdet af pesticidrester i og på korn og i og på levnedsmidler af animalsk oprindelse bedes Kommissionen oplyse:

1. Om den ikke finder det nødvendigt at udvide listen over de pesticider, hvis anvendelse må reguleres for at forbedre beskyttelsen af menneskets sundhed og miljøet?
2. Om den agter at fremsætte forslag til radikal forbedring af kvaliteten af landbrugsprodukter bestemt til konsum?
3. Om det ikke er dens opfattelse, at en optimering af pesticidanvendelsen i landbruget gennem fastsættelse af

meget små værdier for det i behandlingsmidlerne tilladte indhold af giftige stoffer samt gennem øget anvendelse af biologiske bekæmpelsesmidler ville gavne bestræbelserne på at forbedre kvaliteten af levnedsmidler?

(¹) EFT nr. L 221 af 7. 8. 1986, s. 37.

(²) EFT nr. L 221 af 7. 8. 1986, s. 63.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen**

(5. januar 1987)

1. og 2. Kommissionen er enig i, at dens højst prioriterede opgaver i forbindelse med disse to direktiver må være at udvide listen over maksimalgrænseværdier for pesticidrester, navnlig da der er forløbet seks år fra forelæggelsen af Kommissionens forslag til Rådets vedtagelse af direktiverne i juli 1986.

Kommissionen undersøger for øjeblikket i samarbejde med medlemsstaternes eksperter på det pågældende område sådanne ændrings mulige omfang.

For fuldstændighedens skyld skal Kommissionen med hensyn til maksimalgrænseværdier for pesticidrester i levnedsmidler oplyse det ærede medlem om, at der siden 1976 findes fællesskabsbestemmelser, ved hvilke der er fastsat sådanne maksimalgrænseværdier for pesticidrester på og i frugt og grønsager (¹). Dette direktiv er blevet ændret tre gange (²).

På længere sigt vil Rådet med henblik på at forbedre den fællesskabsordning, der er indført ved de to nyligt vedtagne direktiver, i henhold til artikel 15 senest den 30. juni 1990 tage direktiverne op til ny vurdering på grundlag af en rapport fra Kommissionen, som i givet fald vil være ledsaget af passende ændringsforslag.

3. Kommissionen er enig i den opfattelse, som det ærede medlem giver udtryk for.

(¹) EFT nr. L 340 af 9. 12. 1976, s. 26.

(²) EFT nr. L 102 af 19. 4. 1980, s. 26, EFT nr. L 46 af 19. 2. 1981, s. 33 og EFT nr. L 234 af 9. 8. 1982, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1721/86

af John Iversen (COM—DK)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(30. oktober 1986)

(87/C 191/32)

Om: Kommissionens hemmelige smørplan

I Irish Times kunne man den 13. september 1986 læse, at der i Kommissionen skulle forefindes en hemmelig plan om destruktion af EF's overskudslagre. Irish Times hævdede, at denne plan skulle omfatte destruktion og afskrivning af lagre for omkring 20 mia dkr., heriblandt 2/3 af mejeriproduktlagrene.

Kommissionen bedes derfor oplyse, hvorvidt en sådan plan virkelig eksisterer, og i bekræftende fald angive hovedind-

holdet af denne samt sørge for, at den bliver offentliggjort.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen**

(10. december 1986)

Der er intet hold i artiklen i Irish Times.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1723/86

af Eisso Woltjer (S—NL)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(30. oktober 1986)

(87/C 191/33)

Om: Landbrug

Inden for den nederlandske mælkesektor er der visse mejerier, der opererer med en såkaldt mængdetillægsordning, som bevirker en højere udbetaling pr. kg leveret mælk til større producenter hhv. leverandører. Dette tillæg dækkes — i hvert fald i andelsmejerier — af de mindre producenter.

1. Hvorledes ser Kommissionen på tildelingen af mængdetillæg til større mælkeproducenter?
2. Mener Kommissionen ikke, at en differentiering af udbetalingen i kraft af dette tillæg — som kommer oven i den allerede eksisterende prisdifferentieringsordning som følge af navnlig afhentningsomkostningerne — er en uønsket følge af indførelsen af kvotaordningen for mælkesektoren?
3. Er Kommissionen ikke af den opfattelse, at der med tillægsordningen er tale om en overførsel af EF-midler fra de mindre til de større producenter?
4. Er der efter Kommissionens opfattelse ikke fare for, at prispolitikken ikke længere kommer til at danne grundlag for opretholdelsen af en tilstrækkelig indkomst når der er en yderligere konkurrencestrid om de større producenter, hvilket resulterer i en lavere udbetaling til de mindre producenter?
5. Mener Kommissionen ikke, at der under kvotaordningen bør indføres generelle regler, som fremover udelukker denne og muligvis også andre former for forskelsbehandling af små og store producenter?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen**

(7. januar 1987)

Den praksis med hensyn til fastsættelse af priser, som det ærede medlem omtaler, synes ikke at være i strid med den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter, men synes snarere at afspejle konkurrenceforholdet mellem

mejerier og producenter. Selv inden indførelsen af superafgiften og kvotaordningen for mælk differentierede mejerierne ofte de priser, der betaltes til producenterne, for at tage hensyn til objektive forhold såsom mælkenes kvalitet, leveringernes omfang og regelmæssighed samt omkostningerne ved mælkeindsamlingen.

De forhold, der er afgørende for de priser, som det enkelte mejeri betaler sine mælkeleverandører, fastlægges ud fra forretningsmæssige overvejelser af den enkelte virksomhed og skal accepteres af den enkelte mælkeproducent, som frit kan levere til det mejeri, han ønsker, medmindre der består privatretlige kontraktforpligtelser. Når der er tale om kooperativer, skal beslutninger vedrørende sådanne forhold også godkendes kollektivt af alle kooperatives medlemmer.

Kommissionen finder derfor ikke, at der er noget behov for at indføre regler, som på urimelig måde ville påvirke de enkelte forretningsvirksomheders interne beslutningsprocesser.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1741/86

af John Iversen (COM—DK)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(30. oktober 1986)

(87/C 191/34)

Om: Eksporttilskud til kalve der aldrig blev eksporteret

Det fremgår af Cork Examiner fra den 3. oktober 1986, at der er foregået svindel med EF's eksportrestitutioner til et beløb af 3,5 mio £. Irske forretningsfolk har ved eksport af kalvekød fået sugerøret ned i EF's landbrugstilskudskasse. De irske kalve var blevet slagtet, indvejet og papirerne udfyldt, men dyrene blev aldrig bragt om bord på skibene. Ligeledes er man kommet på sporet af svindel med eksport af kød til Canada til et beløb af 1/2 mio £. I dette tilfælde dukkede kødet op på det europæiske marked til trods for, at det havde fået eksportrestitutionstilskud fra EF. Hvilke initiativer agter EF-Kommissionen at foretage i anledning af, at der nu atter dukker eksempler op på svindel med EF's landbrugsordninger?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen

(15. januar 1987)

Det første tilfælde vedrører udbetaling af restitutioner ved eksport af levende kvæg. De nationale myndigheder har,

under hensyntagen til deres forpligtelser i henhold til fællesskabsbestemmelserne, undersøgt, hvordan sagen forholder sig. Som følge deraf er der taget skridt til at inddrive de pågældende fællesskabsmidler. Sammen med Kommissionens tjenestegrene har de nationale myndigheder taget kontrolprocedurerne op til revision, og der vil i givet fald blive truffet foranstaltninger for at styrke kontrollen.

En undersøgelse af det andet tilfælde er i gang, og Kommissionens tjenestegrene har samarbejdet med myndighederne i den pågældende medlemsstat og med myndighederne i Nordamerika herom. Man er ved at finde ud af det fulde omfang af denne svigagtige fremgangsmåde. Inddrivelsesprocedurer er under overvejelse på baggrund af forhold, der er kommet frem i denne sag. Kommissionen vil også på grundlag af resultaterne af de igangværende undersøgelser se på, om der eventuelt er behov for at tage visse led i kontrolprocedurerne op til revision.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1788/86

af Andrew Pearce (ED—GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(6. november 1986)

(87/C 191/35)

Om: Eksportafgifter på kød

Hvordan kan kødeksporterende handelsorganisationer efter Kommissionens mening gøre forretninger med udbytte, når eksportafgifterne først fastsættes over to uger, efter at eksporten er foretaget, som det var tilfældet med eksporten fra den 1. til den 7. september 1986, for hvilken afgiften først blev fastsat den 19. september 1986 ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ EFT nr. L 269 af 20. 9. 1986, s. 15.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen

(17. december 1986)

Kommissionen har fortolket det ærede medlems forespørgsel som henvisende til »claw-back« (det beløb, der skal opkræves for oksekødsprodukter, der har forladt Det forenede Kongerige), da der ikke anvendes eksportafgifter på oksekød. For at fastsætte »claw-back« er det nødvendigt at vide, hvor stor en variabel slagtepræmie der er udbetalt for den pågældende uge. Det forenede Kongeriges myndigheder har brug for 10—14 dage til at beregne dette beløb. Når beløbet er beregnet, underretter Det forenede Kongeriges myndigheder Kommissionen pr. telex, hvorefter Kommissionen straks beregner »claw-back« og offentliggør beløbet dagen efter, at telexet er modtaget.

I det tilfælde, som det ærede medlem henviser til, fik Kommissionen oplyst præmien for ugen, der begyndte 1. september 1986, ved telex af 19. september. På grundlag af denne oplysning blev »claw-back« beregnet og forordningen offentliggjort 20. december.

Som følge af den tid, det uundgåeligt tager at beregne præmien, er det derfor ikke muligt at offentliggøre »claw-back« tidligere.

Beregningen og offentliggørelsen af »claw-back« efter ovennævnte tidsplan har fundet sted siden 21. maj 1984. Indtil nu har Kommissionen ikke modtaget klager fra handelen herover.

Ud fra et praktisk synspunkt er det værd at bemærke, at »claw-back« hele året frem til nu har været uændret.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1791/86

af Andrew Pearce (ED—GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(6. november 1986)

(87/C 191/36)

Om: Eksport af fersk kød fra Cypern

Gælder Kommissionens beslutning 86/463/EØF⁽¹⁾ for eksporten af fersk kød af okser, svin, får og enhovede husdyr, som eksporteres fra havnene i Famagusta og Kyrenia samt fra andre havene på Cypern?

⁽¹⁾ EFT nr. L 271 af 23. 9. 1986, s. 23.

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Frans Andriessen

(12. januar 1987)

I henhold til artikel 5 i associeringsaftalen mellem EØF og Cypern har Fællesskabet pligt til at sikre, at reglerne om samhandelen mellem de kontraherende parter ikke fører til forskelsbehandling mellem Cyperns statsborgere eller selskaber. Kommissionens beslutning 86/463/EØF blev udarbejdet i overensstemmelse hermed og gælder for hele Cypern.

I henhold til Fællesskabets veterinærbestemmelser skal indførsler af fersk kød fra tredjelandslande være ledsaget af et hygiejnecertifikat, der er vist i et bilag til Rådets direktiv 72/462/EØF⁽¹⁾, og et sundhedscertifikat, der for Cyperns vedkommende er knyttet som bilag til Kommissionens beslutning 86/463/EØF. Endvidere skal det ferske kød fremstilles i virksomheder (slagterier), der er blevet god-

kendt af såvel det pågældende tredjelands kompetente myndigheder som af Kommissionen efter en kontrol på stedet.

På nuværende tidspunkt er der ikke blevet godkendt noget slagteri på Cypern til udførsel af fersk kød til medlemsstaterne, hverken af de cypriotiske myndigheder eller ved en kommissionsbeslutning. Som følge deraf er indførsel af fersk kød fra Cypern til Fællesskabet endnu ikke mulig.

Når der arrangeres kontrol med henblik på godkendelse af et cypriotisk slagteri, er Kommissionens kontaktpersoner republikken Cyperns embedsmænd, da republikken Cypern for Kommissionen er den eneste anerkendte myndighed på Cypern.

⁽¹⁾ EFT nr. L 302 af 31. 12. 1972, s. 28.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1807/86

af Michael Welsh (ED—GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(6. november 1986)

(87/C 191/37)

Om: Kornmarkedet i Det forenede Kongerige

I slutningen af september forlød det, at de offentlige interventionslagre af korn i Det forenede Kongerige beløb sig til:

- foderhvede 3 600 000 tons,
- byg 1 700 000 tons.

For øjeblikket ligger kornpriserne fast p.g.a. den sene høst, og store mængder bliver eksporteret takket være pundets fald.

Næringsdrivende i den nordvestlige del af landet beretter, at de har vanskeligheder med at få tilstrækkelige forsyninger af korn, der er dyrket i landet, og må ty til import bl.a. fra Kina for at holde trit med efterspørgslen.

Kan Kommissionen forklare den filosofi, der ligger bag dens kornmarkedsordning under disse omstændigheder, og i særdeleshed oplyse, hvornår den vil begynde at frigive interventionslagrene til landets egne næringsdrivende?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Frans Andriessen

(16. december 1986)

Priserne på foderhvede og byg er relativt lave på Det forenede Kongeriges marked. De svinger mellem 98 og 101 % af interventionsprisen for foderhvede og 98 og 100 % af interventionsprisen for byg.

Interventionslagrene af hvede og byg høstet i 1985 står permanent til rådighed for hjemmemarkedet på de vilkår,

der er fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1836/81 ⁽¹⁾, og har været udbudt i licitation med henblik på eksport, og budene er blevet behandlet på det ugentlige møde i Forvaltningskomiteen for Korn. I perioden fra 1. juli 1986 til 10. oktober 1986 blev der solgt 469 000 tons foderhvede og 56 000 tons byg til hjemmemarkedet i Det forenede Kongerige.

Til bemærkningerne om import fra Kina skal det anføres, at der til Fællesskabet hverken er importeret hvede eller byg fra Kina. Der er imidlertid blevet importeret foderingredienser, navnlig maniok (tapioka) og søde kartofler fra Kina. For maniok er der i 1986 et kontingent på 300 000 tons, der må importeres til Fællesskabet fritaget for kornimportafgift, således at disse varer prismæssigt bliver yderst konkurrencedygtige som foderingredienser, mens beskyttelsesklausulen i april 1986 blev taget i anvendelse over for søde kartofler efter en ifølge Fællesskabet unødvendig stor og ukontrolleret import, således at der effektivt blev sat en stopper for yderligere leverancer.

⁽¹⁾ EFT nr. L 202 af 9. 7. 1982, s. 23.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1864/86

af Nicole Fontaine (PPE—F), Jacques Mallet (PPE—F), Jean-Marie Vanlerenberghe (PPE—F) og Jean-Pierre Abelin (PPE—F)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(13. november 1986)

(87/C 191/38)

Om: Den europæiske fælles akt og truslen mod gennemførelsen af det indre marked

Mener Kommissionen ikke, at artikel 100 A i den europæiske fælles akt, der tilsyneladende giver medlemsstaterne tilladelse til at anvende afvigende bestemmelser, selv efter at Rådet har vedtaget et harmoniseringsdirektiv, udgør en trussel mod gennemførelsen af et stort indre marked, og at fællesmarkedet som følge heraf kunne blive endnu mere opslittet, end det nu er tilfældet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors

(16. marts 1987)

Kommissionen har påbegyndt en drøftelse af, hvilke virkninger EØF-traktatens artikel 100 A, som ændret ved den fælles europæiske akt, har på gennemførelsen af det indre marked. Den vil til sin tid underrette Parlamentet om sin opfattelse på dette område. Men den vil dog allerede nu henlede de ærede medlemmers opmærksomhed på, at

- en medlemsstat kun kan anføre nogle få og nøje præciserede begrundelser for at anvende bestemmelserne i artikel 100 A, stk. 4;
- denne anvendelse er underkastet kontrol fra Kommissionen der, på samme måde for øvrigt som enhver anden medlemsstat, »kan henvende sig direkte til Domstolen, hvis (den) finder, at en . . . medlemsstat misbruger de i nærværende artikel fastsatte beføjelser«.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1880/86

af Jaak Vandemeulebroucke (ARC—B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(13. november 1986)

(87/C 191/39)

Om: Belgiens overtrædelse af EF-konkurrencereglerne i forbindelse med »Pont Canal« i La Louvière

Kan Kommissionen i forlængelse af skriftlig forespørgsel nr. 2263/85 ⁽¹⁾ oplyse, om den allerede fra de belgiske myndigheder har modtaget alle oplysninger vedrørende afvisningen af firmaet De Nul i forbindelse med bygningen af »Pont Canal« i Vallonien, således at den kan danne sig en mening om dette spørgsmål og dermed træffe de nødvendige foranstaltninger?

⁽¹⁾ EFT nr. C 214 af 25. 8. 1986, s. 8.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af lord Cockfield

(10. marts 1987)

Som anført i sit svar på skriftlig forespørgsel nr. 2263/85 fra det ærede medlem, har Kommissionen forlangt, at de belgiske myndigheder tilvejebringer oplysninger i forbindelse med bygningen af »Pont Canal« i La Louvière.

Efter fornyede henvendelser har de belgiske myndigheder meddelt, at der i forbindelse med bygningen af »Pont Canal« i La Louvière blev anvendt en licitationsform, hvor det billigste tilbud skal antages.

På grundlag af en beslutning truffet den 5. februar 1985 af den nationale samrådskomite (Comité National de Concertation) vil ministeriet for offentlige arbejder indlede en ny offentlig licitation, hvor prisen bliver hovedkriterium ved udvælgelsen af firmaer.

Under hensyntagen hertil har Kommissionen ikke fundet, at Fællesskabets retsregler er blevet overtrådt, og den har derfor besluttet at henlægge sagen.

En eventuel skade, som hr. De Nul måtte have lidt i forbindelse med annulleringen af den første licitation, må derfor søges genoprettet i henhold til belgisk ret.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1889/86

af Carlos Robles Piquer (ED—E)

til Rådet for De europæiske Fællesskaber

(13. november 1986)

(87/C 191/40)

Om: Nye retningslinjer ved fastsættelse af landbrugspriserne

Den trussel mod finansieringen af EF, som landbrugsudgifterne ifølge den britiske finansminister Nigel Lawson udgør, synes at være en følge af, at landbrugsudgifterne er ude af trit med de faktiske forhold.

Denne situation, som er alarmerende for den samlede balance på EF-budgettet, er til betydelig skade for andre elementer i EF-politikken, som f.eks. EFRU, socialfonden etc.

Kan Rådet på baggrund af disse forhold oplyse, hvilke nye retningslinjer det agter at følge ved fastsættelsen af landbrugspriserne, således at denne trussel forsvinder og EF's foranstaltninger inden for de forskellige sektorer bringes i ligevægt?

Svar

(27. maj 1987)

Der er i seneste år sket betydelige forandringer i vilkårene for den fælles landbrugspolitik, og en stor del af de produkter, som der tidligere var underskud af, er nu blevet overskudsprodukter, hvilket er hovedårsagen til de forøgede landbrugsudgifter.

For at genoprette den nødvendige ligevægt, således at der kan sikres kontrol med landbrugsudgifterne og opnås en mere ligelig fordeling af Fællesskabets udgifter, har Rådet indledt en aktion, der tager sigte på både pris- og produktionskontrol. I flere produktionsår er der blevet ført en stram politik med hensyn til de institutionelle priser. Med hensyn til produktionen skulle nedsættelsen af mælkekvoterne, tilpasningen af interventionsmekanismerne inden for forskellige sektorer, som f.eks. mælk, oksekød og korn, anvendelsen af medansvarsafgifter, nedsættelsen af støtten i

forhold til overskridelsen af produktionstærsklerne i samme grad kunne medføre, at der opnås bedre kontrol med produktionen og som følge heraf med udgifterne på budgettet; der henvises samtidig til virkningen af de seneste afgørelser af finansiel art vedrørende afsætningen af lagrene i mejerisektoren.

Rådets instanser behandler for tiden en meddelelse fra Kommissionen med titlen »Gennemførelse af fællesakten — Fællesskabets nye grænser«, som omfatter et vigtigt kapitel om retningslinjerne for »en fælles landbrugspolitik, der er tilpasset situationen på verdensmarkedet«, og som skal ses i forbindelse med ovennævnte perspektiver.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1970/86

af Gijs de Vries (LDR—NL)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(24. november 1986)

(87/C 191/41)

Om: ECU

Hvilke konkrete og nærmere bestemte initiativer har Kommissionen taget i 1986 for at styrke ECU'ens rolle?

Hvilke konkrete og nærmere bestemte initiativer har den besluttet at tage i 1987?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors)

(20. februar 1987)

I løbet af 1986 har Kommissionen taget en række konkrete initiativer af forskellig art for at styrke ECU'ens rolle.

1. Direkte initiativer vedrørende brugen af ECU'en

— ECU'en og Den europæiske Udviklingsfond (EUF)

Finansforordningen for den sjette EUF, der blev foreslået af Kommissionen og godkendt af Rådet den 11. november 1986, åbner mulighed for:

- at medlemsstaterne kan indbetale deres bidrag enten i national valuta eller i ECU,
- at betalinger i forbindelse med indkøbsaftaler kan finde sted i ECU, i modtagerlandets valuta eller i hjemlandets valuta; det samme gælder med tjenesteydelseskontrakter.

I øvrigt blev en del af EUF-udgifterne — i alt 800 mio ECU — i 1986 afholdt i ECU.

— ECU'en og EF-Kommissionen

Skønt indtægterne på Fællesskabets almindelige budget er udtrykt i national valuta, afholdes et stigende antal

udgifter i ECU. For øjeblikket sker ca. 15 % af alle udbetalinger på andre områder end landbrugsområdet i ECU. ECU-køb tegnede sig således i de otte første måneder af 1986 for i alt 1 020 mio ECU mod 1 400 for hele 1985.

— *EF-institutionernes emission af ECU-papirer*

EF-institutioner, deriblandt også EIB, er meget aktive på de internationale markeder for ECU-papirer. I tidsrummet januar — september 1986 blev der emitteret ECU-papirer for i alt 1 035 mio mod 55 mio i samme periode året før, og det svarede til 17,7 % af de samlede ECU-emissioner.

— *ECU-rente (CIRR)*

I 1985 begyndte man inden for rammerne af OECD's eksportkreditoverenskomst at fastsætte en referencerente for ECU'en (CIRR-renten). Denne rente fastsættes en gang om måneden på basis af det gennemsnitlige afkast af mellemfristede lån i den foregående måned, som offentliggøres af børsen i Luxembourg, med tillæg af en margen, der siden 1. juli 1986 — efter forhandlingerne i OECD — har ligget på 0,5 %. Det er denne rente, der beregnes for de eksportkreditter, der finansieres i ECU i henhold til bestemmelserne i OECD-overenskomsten.

— *ECU'en Verdensbanken*

Kommissionen har rettet henvendelser til Verdensbanken, efter at denne i april 1986 havde reageret negativt på, at et bud afgivet i forbindelse med et af banken finansieret projekt var udtrykt i ECU. For øjeblikket anerkender Verdensbanken stadigvæk ikke ECU'en som fuldgældig valuta, men den er dog gået ind på ikke længere at afvise, at den anvendes ved udbud og betalinger i forbindelse med bankens lånetransaktioner.

2. Indirekte initiativer til fremme af ECU-markedet

— *ECU-clearing*

De private banker, som anvender ECU'en, og hvoraf nogle allerede for flere år siden var gået sammen om at inføre et clearingsystem for ECU'en (MESA-gruppen), har med Kommissionens aktive medvirken indført et regulært internationalt clearingsystem i samarbejde med Den internationale Betalingsbank. Denne clearing trådte i kraft pr. 1. oktober 1986.

— *ECU-futures og options*

De første valutaoptioner i ECU blev lanceret i Amsterdam i december 1985, og derefter fulgte allerede i 1986 en række finansielle markeder i USA, idet der blev udbudt finansielle terminskontrakter (futures) på Chicago Mercantile Exchange (CME) og på New York Cotton Exchange (FINEX) i januar og optionskontrakter på Philadelphia Stock Exchange (PHILEX) i februar. Kommissionen har bistået såvel emetterne som tilsynsmyndighederne med oplysninger.

3. Aktiviteter til fremme af ECU'en

— Kommissionen har fungeret som sponsor for en lang række sports- og kulturarrangementer på betingelse af, at de anvender ECU'en. De største succeser var de europæiske tennismesterskaber i Antwerpen og Challenge Boursier Européen.

I anledning af 30-årsdagen for undertegnelsen af Rom-traktaten vil belgiske banker i øvrigt i forbindelse med arrangementet »European Festivities«, der finder sted i Bruxelles (i Cinquantenaire-parken) 28. til 30. juli 1987, udsende ECU-bon'er, der kan bruges til at betale med under dette arrangement. Endelig vil Belgien gå foran med et enestående eksempel, idet man i marts 1987 vil udsende de første ECU-mønter med status som gangbar mønt.

— I øvrigt søger de berørte afdelinger i Kommissionen gennem deres aktive deltagelse i nationale eller internationale konferencer om internationale monetære problemer og specielt om ECU'en, gennem forelæsninger på universiteter, i de nye medlemsstater eller uden for Europa at øge kendskabet til ECU'en, både blandt professionelle valutahandlere, blandt økonomer og i den brede offentlighed. Således blev der i 1986 afholdt to konferencer for bank- og erhvervsfolk i Indien, der fik megen omtale i den indiske presse. I 1987 har Kommissionen planer om en række informationsaktioner i Latinamerika. I begge tilfælde er der tale om aktioner gennemført på de pågældende landes opfordring.

— Kommissionen er endvidere i færd med at udarbejde en informationsbrochure om ECU'en, ligesom man forbereder udsendelse af tal om markedet for ECU-obligationer. I 1987 agter Kommissionen at fortsætte denne virksomhed for at fremme udviklingen på ECU-markedet og for at informere erhvervsliv og borgere om ECU'en. Der bliver blandt andet tale om at fremme brugen af ECU'en i handelen mellem medlemsstaterne og få etableret et pengemarked for ECU.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1990/86

af Alexander Falconer (S—GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(24. november 1986)

(87/C 191/42)

Om: Kemikalierne santobrit og metasol

Kemikalierne santobrit og metasol anvendes i trykkeriindustrien til fremstilling af papir, der anvendes til indpakning af sæbeprodukter.

Jeg har erfaret, at den vesttyske regering har forbudt anvendelsen af ovennævnte stoffer på grund af deres skadelige indvirkninger på trykkeriarbejderes helbred.

Kan Kommissionen oplyse, hvilke skadelige virkninger anvendelsen af nævnte kemiske stoffer eventuelt har på trykkeriarbejderes helbred, hvilke lande, der hidtil har forbudt anvendelsen af dem, og hvorvidt den overvejer at udstede direktiver om disse stoffer.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marin
(23. marts 1987)

Pentachlorphenol (Santobrit) og Methazol (urinsyreforbindelse) har stort set de samme virkninger på mennesker, men Methazol er ikke så giftigt. Man har iagttaget irritation af hud, øjne og det øvre luftrør. I mere alvorlige tilfælde med forgiftning (navnlig med pentachlorphenol) er symptomerne nedsat appetit, åndedrætsbesvær, feber, hyperpyreksi, fordøjelsesproblemer og, i ekstreme tilfælde, koma, der hurtigt forværres.

I henhold til bilag III.6 til bekendtgørelsen af 26. august 1986 om farlige stoffer må pentachlorphenol (PCP) ikke anvendes som biocid i Forbundsrepublikken Tyskland. Dette gælder også anvendelser, der på anden måde kan resultere i PCP-forurening af luften på Vesttysklands territorium.

I samtlige medlemsstater er grænseværdien for dette stof på arbejdspladser 0,5 mg/m³. Kommissionen har ingen oplysninger om grænseværdier for Methazol.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1996/86
af Willy Vernimmen og Alfons Boesmans (S—B)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(24. november 1986)
(87/C 191/43)

Om: EEC-tennisturneringen i Antwerpen

I november 1986 finder EEC-tennisturneringen sted for femte gang. Den kaldes nu »European Community Championship«, medens der tidligere var tale om »European Champions' Championship«. Kan Kommissionen på denne baggrund oplyse:

- ud fra hvilke specifikke og konkrete kriterier Kommissionen har besluttet at være sponsor for denne tennisturnering?
- hvor mange penge der er afsat hertil?
- hvilken budgetpost finansieringen falder ind under?

Kan Kommissionen desuden give en klar oversigt over de forskellige sportsarrangementer, hvortil Fællesskabet har ydet støtte i 1985 og 1986, og hvor store beløb der konkret er tale om?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana
(26. marts 1987)

»European Community Championship« er den største indendørsturnering i verden både i kraft af spillernes antal og kvalitet og de store forskelle mellem deres hjemlande. Den er blevet til og organiseres ud fra ønsket om at arrangere en vigtig sportskonkurrence på EF-niveau. Fællesskabsdimensionen fremhæves i forhold til de rent sportslige aspekter på flere måder:

A.Navneforandring:

Turneringen har skiftet navn fra »European Champions Championship« til »European Community Championship«.

B.Benyttelse af ECU:

Præmierne til spillerne udbetales i ECU for at henlede opmærksomheden på den europæiske regningsenhed.

C.Præsentationen i medierne:

Begivenheden dækkes af mange fjernsynsselskaber fra de fleste dele af verden. Turneringens navn »European Community Championship« og fællesskabsflaget kan ses på de to officielle »scoring boards«, som fjernsynet er forpligtet til at bringe optagelser af. Flere public relations kampagner gennemføres i den forbindelse.

Det beløb, der frigøres i samme anledning, er på 25 000 ECU og tages fra konto A 3 300 for så vidt angår præsentationen i medierne omtalt under forrige punkt.

Kommissionens politik på sportsområdet kan ikke bedømmes udelukkende ud fra dens økonomiske bidrag til nogle arrangementer. Man må også huske på de initiativer, Kommissionen i overensstemmelse med henstillingerne fra Adonnino-komiteen på Det europæiske Råd i Milano har taget for at tilskynde medlemsstaternes sportssammenslutninger til samarbejde på sportsfolkernes tilhørsforhold til Fællesskabet i anledning af internationale stævner.

Hvad økonomiske tilskud angår, præges Kommissionens politik af ønsket om at sprede midlerne både til forskellige sportsgrene og til at lade arrangementerne foregå i forskellige lande.

Ud over de store sportsstævner på fællesskabsniveau forsøger Kommissionen via sine presse- og informationskontorer i medlemslandene at give også sportskonkurrencer af mere begrænset karakter en fællesskabsdimension.

1985

A.Fællesskabsstævner: (44 000 ECU)

Europa-kapsejladsen (Forbundsrepublikken Tyskland, Nederlandene, Belgien, Det forenede Kongerige, Frankrig, Portugal, Spanien, Italien).

B.Andre sportsstævner: (21 500 ECU)

- »Cross des As de la Communauté Européenne«,
- »France Sail for Europe Association«,
- »Tour de France à la Voile«,
- »Marathon d'Echternach, (Luxembourgs formandskab)« (Luxembourg).

1986

A.Fællesskabsstævner: (400 000 ECU)

EF's tour de l'avenir (Portugal, Spanien, Frankrig, Italien).

B.Andre stævner: (60 000 ECU)

- »Cross des As de la Communauté Européenne« (Frankrig)
- »Primavera Ciclistica« (Italien)
- »Tournoi des Minimes de Braine« (Belgien)
- »Munster Journalists Golf Competition« (Irland)
- Marathon de Bolton (det britiske formandskab)« (Det forenede Kongerige)
- »Premier Championnat du Monde de tandem (cyclisme) pour non-voyants« (Frankrig)
- »Handfest« (Italien)
- »20 Coupe d'Europe de Tennis« (Luxembourg)

Rådet af udenrigsministre, som er Fællesskabernes kompetente politiske organ, ikke vedtog Det forenede Kongeriges forslag om økonomiske og politiske foranstaltninger mod Syrien?

2. Vil denne beslutning ikke ramme EF-medlemsstaterne selv og skærpe problemet omkring overskudslagrene, som er nået helt op på 16,4 mio tons?
3. Er Kommissionen ikke bekendt med, at Reagan-regeringen i USA, på trods af, at den gentagne gange har anklaget Syrien for »terroristiske aktiviteter«, har taget Syrien med i sit eksportfremstødsprogram, og at USA har eksporteret 700 000 tons korn til Syrien?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen**

(15. april 1987)

Fællesskabet har erklæret sig enig i at tilbyde særlige restitutioner for salg af korn til de lande, som USA tilbyder særlige faciliteter under BICEPS-programmet. USA har nu trukket sit tilbud til Syrien under BICEPS-programmet tilbage. Heraf følger, at muligheden for at tilbyde særlige restitutioner til Syrien automatisk bortfalder. Standardrestitutioner, der dækker forskellen mellem normale verdensmarkedspriser og EØF-prislejet gælder stadig. Der er derfor ikke noget element af økonomisk sanktion mod Syrien i denne beslutning.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2014/86

af Alexandros Alavanos (COM—GR)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(28. november 1986)

(87/C 191/44)

Om: Kommissionens økonomiske foranstaltninger mod Syrien

Kommissionen for De europæiske Fællesskaber har meddelt, at den har til hensigt at inddrage den særlige støtte til Fællesskabets kornhandel med Syrien. Aftalen herom omfattede et beløb på 140 mio US \$ over en syvårig periode.

Derfor spørges Kommissionen:

1. Hvordan kan den tage et politisk initiativ, som rent faktisk er ensbetydende med økonomisk boykot, når

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2029/86

af Miguel Arias Cañete (ED—E)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(28. november 1986)

(87/C 191/45)

Om: Budget 1987

1. Hvor stort et beløb vil EF udbetale til Spanien via Regionaludviklingsfonden?
2. Hvor stort et beløb vil EF udbetale til Spanien via Den europæiske Socialfond?
3. Hvor stort et beløb vil EF udbetale til Spanien via EUGFL's garantisektion, opdelt i foranstaltningerne til fordel for landbrug i bjergområder og andre ugunstigt

stillede områder, forordning (EØF) nr. 355/77 ⁽¹⁾ og forbedring af landbrugsstrukturens effektivitet, forordning (EØF) nr. 797/85 ⁽²⁾ og andre foranstaltninger?

4. Vil Kommissionen i betragtning af den utilstrækkelige ajourføring af midlerne fra garantifonden for Spaniens vedkommende tage det beløb, der er opført på budgetforslaget for 1987, op til fornyet overvejelse og afsætte midler fra denne post til strukturelle formål?

5. Hvori består det kompromis, der blev indgået med Spanien under tiltrædelsesforhandlingerne med hensyn til, at Spanien ikke skulle være nettoindbetaler til EF?

6. Kan der oplyses tal for EF's øjeblikkelige budgetbalance?

⁽¹⁾ EFT nr. L 51 af 23. 2. 1977, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 93 af 30. 3. 1985, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Henning Christophersen
(1. april 1987)

Som det vil være det ærede medlem bekendt, blev budgetproceduren afsluttet den 18. februar 1987. Kommissionen tillader sig i øvrigt at henlede det ærede medlems opmærksomhed på følgende betragtninger:

1. og 2. De beløb, som Kommissionen udbetaler til Spanien i 1987 inden for rammerne af EFRU og Den europæiske Socialfond, er ikke fastsat på forhånd, og det er det i øvrigt heller ikke for nogen anden medlemsstat.

Det eneste, der vil blive fastsat i budgettet for 1987 under kapitlet vedrørende EFRU og Den europæiske Socialfond, er selve budgetrammen, som udgør den øvre grænse for det beløb, der må udbetales til alle medlemsstaterne tilsammen.

Det beløb, der vil blive tildelt Spanien, afhænger af det tempo, hvori de spanske myndigheder indgiver gyldige ansøgninger om tildeling af midler fra EFRU og Den europæiske Socialfond.

3. Da Spanien først blev medlem af Det europæiske Fællesskab den 1. januar 1986, er der meget få objektive oplysninger, som kan danne grundlag for et plausibelt overslag over de beløb, som EØF udbetaler til Spanien i 1987 med henblik på direkte eller indirekte aktioner inden for rammerne af EUGFL, udviklingssektionen.

Kommissionen er derfor ikke i stand til at give det ærede medlem nærmere oplysninger om, hvordan de beløb, der udbetales til Spanien i næste regnskabsår inden for rammerne af EUGFL, udviklingssektionen, vil blive fordelt på de forskellige typer foranstaltninger.

4. Da bevillingerne under EUGFL, garantisektionen, tager sigte på Fællesskabet som helhed, er det ikke

muligt at foretage en nøjagtig beregning af en hypotetisk national fordeling af disse bevillinger. Fællesskabets finansielle bestemmelser åbner ikke mulighed for en overførsel af den af det ærede medlem nævnte art.

5. Kommissionen er af den opfattelse, at Spanien hverken i 1986 eller i 1987 vil være stillet over for sådanne budgetproblemer, som det ærede medlem siger til.

6. De politiske, økonomiske og sociale fordele ved medlemsstaternes deltagelse i Fællesskabet kan ikke vurderes kvantitativt.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2212/86

af Richard Cottrell ((ED—GB))

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(22. december 1986)

(87/C 191/46)

Om: Europa TV-kanalens sammenbrud

Tilsyneladende bærer Kommissionen skylden for, at 750 000 £ af skatteydernes penge er gået tabt ved Europa TV-kanalens sammenbrud. I hvilket dokument fik Kommissionen bemyndigelse til at foretage denne investering? Hvilke vilkår var fastsat i aftalen mellem Kommissionen og Europa? Hvorfor indgik Kommissionen et kommercielt kontraktforhold med dette selskab? Hvem præcis gav bemyndigelse til betalingen af de 750 000 £, og hvilke foranstaltninger blev der truffet for at beskytte denne investering? Hvorfor nægtede talsmænd for Kommissionen først for så senere at indrømme, at pengene så at sige var tabt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana

(17. marts 1987)

Kommissionens deltagelse i Europa-TV var et led i Kommissionens audiovisuelle politik, der går ud på at fremme multinationale og mangesprogede tv-programmer, som kan ses i de fleste EF-lande. Dette var i overensstemmelse med forskellige af Europa-Parlamentets beslutninger ⁽¹⁾.

Der blev ikke stiftet nogen forretningsforbindelse med Pan-European Satellite Broadcasting Consortium («konsortiet») under EBU's auspicer. I den konvention, der dannede grundlag for betalingen af den første rate af Fællesska-

bets bidrag — nemlig 800 000 ECU eller 580 000 £ — var der fastsat en række forpligtelser, der skulle opfyldes af konsortiet.

Kommissionens tjenestegrene er nu ved at foretage en opgørelse over, i hvilken udstrækning disse forpligtelser er blevet opfyldt.

- (¹) Beslutningen om radio og fjernsyn i Det europæiske Fællesskab (Hahn), EFT nr. C 87, 5. 4. 1982. Beslutningen om radio- og tv-kommunikation i Det europæiske Fællesskab (Arfé), EFT nr. C 117 af 30. 4. 1984 og (Hahn), EFT nr. C 127 af 14. 5. 1984.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2244/86

af Vera Squarcialupi (COM—I)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(12. januar 1987)

(87/C 191/47)

Om: Finansiering af jagtforeningers reklamekampagner

Kommissionens generaldirektorat for miljø har finansieret en kampagne til beskyttelse af rovfugle efter anmodning fra Den nationale union af italienske jagtforeninger (UNAVI). Denne kampagne består efter arrangørernes udsagn i:

- trykning af en plakat med en jagtfalk;
- artikler i fagtidsskrifter og dagblade om rovfuglenes rolle i det økologiske system;
- en »brevartikel« til jægerne, hvori de opfordres til at give meddelelse om krybskytteri i forbindelse med rovfugle;
- rundskrivelse til UNAVI's jagtposter for at opmuntre dem til at være på vagt;
- trykning af et udvalgt materiale i et tidsskrift med stor udbredelse.

Kan Kommissionen derfor svare på følgende spørgsmål:

1. Hvor stort et beløb er bevilget til nævnte kampagne?
2. Finder Kommissionen ikke, at det snarere drejer sig om en kampagne til fremme af jagt end til beskyttelse af rovfugle?
3. Findes der ikke i Europa selskaber eller forskningsinstitutter, der seriøst beskæftiger sig med beskyttelse af rovfugle, og som bedre kunne have udnyttet disse finansielle midler?
4. Finder Kommissionen det ikke lidt misvisende at give jægerne finansiell støtte til beskyttelse af fuglene, når netop jægerne udgør en ikke ringe trussel mod fuglene som sådan?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Stanley Clinton Davis

(25. marts 1987)

1. Kommissionen ydede en støtte på 7 600 ECU til den kampagne, det ærede medlem henviser til — som var en kampagne med henblik på at beskytte rovfugle.

2. til 4. Kommissionen noterer sig de af det ærede medlem fremførte kritikpunkter.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2269/86

af André Fourcans (LDR—F)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(12. januar 1987)

(87/C 191/48)

Om: Større benyttelse af ECU

Den fælles akt fastsætter, at ECU'en skal spille en større rolle inden for den europæiske økonomi. Visse lande har allerede, omend noget tøvende, truffet foranstaltninger for at udvikle den private anvendelse af dette betalingsmiddel:

Når den fælles akt bliver ratificeret af samtlige medlemsstater, kan Kommissionen så meddele, hvilke foranstaltninger den agter at træffe i en nær fremtid for at fremme nye initiativer til gunst for ECU'en?

Regner Kommissionen med at forelægge en plan til større benyttelse af ECU'en for de europæiske institutioner med henblik på, at den endelig bliver et virkeligt europæisk betalingsmiddel?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors

(20. februar 1987)

Efter vedholdenhed fra Kommissionens side blev der sidst i den fælles akt henvist til ECU og EMS. I denne akt nævnes ikke eksplicit, at ECU'en skal spille en større rolle inden for den europæiske økonomi. Det præciseres dog i det samarbejdsforløb, der er fastsat i den nye artikel 102 A, at medlemsstaterne »tager herunder hensyn til erfaringerne fra samarbejdet inden for rammerne af Det europæiske monetære System og udviklingen af ECU'en under iagttagelse af de gældende beføjelser«. Denne bestemmelse skulle give sig udslag i en mere positiv holdning fra medlemsstaternes side over for ECU. For at kunne overvinde de handicaps, som mangelen på en egentlig myndighed medfører, vil ECU'en nemlig få brug for støtte, uanset markedskræfternes dynamik.

Imidlertid er det private ECU-marked i 1986 til en vis grad faldet til ro. Dette har vist sig såvel for obligationsudstedel-

serne, hvis antal og størrelse for første gang er faldet (79 emissioner til et beløb på 6,8 mia ECU i 1986 mod 131 til et beløb af 9,4 mia ECU i 1985), som med hensyn til anvendelsen af de nye instrumenter (optioner, futures).

Selv om en væsentlig del af vanskelighederne er af konjunkturmæssig art (geografisk strukturlægning af markedet, utilstrækkelige forskelle mellem den korte og lange rente i andet kvartal af 1986, en for belastet tidsplan for emissioner i første halvår), har vanskelighederne på det private ECU-marked optaget Kommissionen. Derfor mener den, at ECU'ens fortalere virkelig må vise interesse for dens udvikling. For sit eget vedkommende gennemfører Kommissionen tre slags foranstaltninger til fordel for ECU'en:

1. De direkte foranstaltninger

Disse foranstaltninger omfatter Kommissionens og de øvrige EF-institutioners anvendelse af ECU. Blandt disse institutioner har EIB en banebrydende rolle med hensyn til at gøre de finansielle instrumenter, der anvendes i ECU mere forskelligartede. Således optog EF-institutionerne i 1986 lån til et samlet beløb af 1 285 mio ECU mod 955 mio ECU i 1985.

Kommissionen har endvidere grebet direkte ind i forbindelse med indførelsen af en CIRR/ECU-kurs og Verdensbankens anerkendelse af ECU. I den forbindelse kan det ærede medlem med fordel henholde sig til Kommissionens fælles svar på skriftlig forespørgsel nr. 409/86 af Boesmans og nr. 426/86 af van Hemeldonck ⁽¹⁾.

2. De indirekte initiativer

Kommissionen har deltaget aktivt i gennemførelsen af et ECU-clearingssystem. Den har ligeledes givet sin støtte til det forberedende arbejde forud for oprettelsen af options- og futures-markeder i ECU i Chicago, New York og Philadelphia.

3. Aktiviteterne til fremme af ECU

Kommissionen deltager aktivt i informeringen af såvel de finansielle beslutningstagere som universiteter og offentlighed i almindelighed. Dette giver sig udslag i organiseringen af konferencer om ECU efter anmodning fra tredjelande (Indien, Sydamerika for at nævne de seneste), ved indlæg på nationale og internationale kollokvier og på konferencer for arbejdsgiver- og universitetssammenslutninger.

I øvrigt er Kommissionen protektor for mange sports- og kulturarrangementer på EF-plan, for så vidt de anvender ECU.

Disse initiativer er mere detaljeret beskrevet i Kommissionens svar på forespørgsel nr 1970/86 af de Vries ⁽²⁾.

Som fremhævet i det ærede medlems publikationer går en varig benyttelse af ECU'en over en forøgelse af dens internationale rolle. For at fremme denne rolle er der igangsat arbejde, bl.a. på formand Delors' initiativ, gennem Det monetære Udval og Centralbankchefkomiteen.

Kommissionen deltager aktivt i dette arbejde. Formålet er, at ECU ikke blot bliver en reservevaluta, men også en hovedvaluta for finansielle og kommercielle transaktioner. Dette kræver især indførelsen af forbindelser mellem den private ECU og den offentlige ECU, hvilket er genstand for en række projekter, der for øjeblikket er under drøftelse.

⁽¹⁾ EFT nr. C 82 af 30. 3. 1987, s. 2.

⁽²⁾ Se side 23 i denne Tidende.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2285/86

af François Roelants du Vivier (ARC—B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(12. januar 1987)

(87/C 191/49)

Om: ILO-konventioner

1. Kan Kommissionen fremlægge en liste over ILO-konventioner (Den internationale Arbejdsorganisation), som er underskrevet af visse EF-medlemsstater, samt oplyse, hvor langt man er i de enkelte medlemsstater med hensyn til ratifikation af disse konventioner?

2. Påtænkes det, at Fællesskabet som sådan tiltræder ILO-konventioner?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marin

(25. marts 1987)

1. En oversigt, der er udarbejdet på grundlag af oplysninger fra Den internationale Arbejdsorganisation, er sendt direkte til det ærede medlem og til Parlamentets generalsekretariat.

2. Tiltrædelsen af Fællesskabet som sådan til ILO-konventionerne på de områder, der henhører under Fællesskabets kompetence, er ikke udelukket.

Fremgangsmåden for en sådan tiltrædelse er dog endnu ikke fastlagt.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2314/86

af Manuel Cantarero del Castillo (ED—E)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(14. januar 1987)

(87/C 191/50)

Om: Indførelse af en turistafgift på kommunalt plan

Forskellige kommuner i de enkelte medlemsstater har som led i deres skattesystem indført en såkaldt »turistafgift«, og

anfører som begrundelse, at turisterne bruger de kommunale tjenesteydelser.

En sådan praksis med at beskatte turister fra andre områder af EF er en krænkelse af ånden i EØF-traktaten, hvor det i artikel 3, litra c, hedder, at Fællesskabet skal bestræbe sig på at fjerne hindringerne for den frie bevægelighed for personer.

Mener Kommissionen ikke, at denne turistafgift er i strid med EF's mål, som anført i artikel 3 i EØF-traktaten, og hvad agter den i bekræftende fald at gøre for at hindre udbredelsen af denne trussel mod udviklingen af turismen i EF?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af lord Cockfield**

(7. april 1987)

De kommunale afgifter, der pålægges i forbindelse med turistophold, strider ikke principielt mod fællesskabsbestemmelserne og ikke specielt mod EØF-traktatens artikel 3, litra c).

Det fremgår imidlertid ikke af det ærede medlems forespørgsel, om den pågældende afgift udelukkende pålægges udenlandske turister. Hvis dette viser sig at være tilfældet, vil der være tale om forskelsbehandling mellem det pågældende lands og de andre EF-landes statsborgere, hvilket ville stride mod EØF-traktaten, der forbyder al forskelsbehandling, der udøves på grundlag af nationalitet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2324/86

af Jens-Peter Bonde (ARC—DK)

til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs
medlemslande forsamlet med henblik på det politiske
samarbejde

(14. januar 1987)

(87/C 191/51)

Om: Snævrere samarbejde mellem de største lande i EPS

Hvilke oplysninger kan udenrigsministrene give om tendenser til snævrere samarbejde blandt de største EPS-lande, herunder eventuelt direktoratslignende samarbejdsformer.

Svar

(4. juni 1987)

I henhold til reglerne for det europæiske politiske samarbejde må formandskabet ikke besvare spørgsmål vedrørende en eller flere medlemsstaters individuelle politik.

For øvrigt har De Tolv ikke kendskab til et snævrere samarbejde mellem store lande i en direktoratslignende form.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2413/86

af Jacques Mallet, Dominique Baudis, Michel Debatisse,
Nicole Fontaine og Jean-Marie Vanlerenberghe (PPE—F)

til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs
medlemslande forsamlet med henblik på det politiske
samarbejde

(23. januar 1987)

(87/C 191/52)

Om: Udvidelse af Den vesteuropæiske Union

Den vesteuropæiske Unions formandskomité har netop udtalt sig til fordel for en udvidelse af Den vesteuropæiske Union med de lande, som opfylder de krævede betingelser.

Mener udenrigsministrene forsamlet med henblik på det politiske samarbejde ikke, at en sådan udvidelse vil kunne betyde en genoplivning af Den vesteuropæiske Union og vil kunne fremskynde denne proces? Har de planer om at intervenere over for de pågældende regeringer, navnlig regeringerne i Spanien og Portugal, for at opfordre dem til at indtræde i Den vesteuropæiske Union?

Svar

(4. juni 1987)

Det spørgsmål, som de ærede parlamentsmedlemmer henviser til, henhører ikke under det europæiske politiske samarbejde.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2494/86

af Barry Seal (S—GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(29. januar 1987)

(87/C 191/53)

Om: Statsstøtte til tekstil- og beklædningsindustrien

1. Hvor stor er og hvilket formål har den eksisterende statsstøtte til medlemsstaternes tekstil- og beklædningsindustri?

2. I hvor vid udstrækning er denne støtte forenelig med Rom-traktaten, og hvad gør Kommissionen for at afskaffe støtte, der ikke er forenelig med traktaten?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Peter Sutherland**
(19. marts 1987)

Kommissionen er ikke bekendt med, at der i strid med traktaten ydes støtte til medlemsstaternes tekstil- og beklædningsindustri. Der findes ikke for øjeblikket nogen programmer, som specielt tager sigte på at støtte disse industrier i Fællesskabet, da en række støtteordninger, som Kommissionen tidligere har godkendt, udløb senest i 1985.

Kommissionen er i gang med at undersøge to afgiftsfinansierede støtteordninger til fordel for den franske tekstil- og beklædningsindustri samt et belgisk forslag til særlige beskatningsordninger for disse sektorer. Da proceduren i artikel 93, stk. 2, har opsættende virkning, ydes denne støtte ikke for øjeblikket.

Tekstil- og beklædningsindustrien i EF som helhed kan dog principielt få udbetalt støtte over de godkendte generelle og regionale støtteordninger, der gælder for samtlige industrigrene. Som svar på en skriftlig forespørgsel ville det føre for vidt at opregne de nøjagtige beløb, der er udbetalt til tekstil- og beklædningsindustrien i henhold til disse forskellige støtteordninger, og Kommissionen henviser derfor det ærede medlem til den liste over støtte til tekstil- og beklædningsindustrien i EF, der blev offentliggjort i 1985 og fremsendt til Europa-Parlamentets sekretariat.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2527/86
af Dimitrios Adamou (COM—GR)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(29. januar 1987)
(87/C 191/54)

Om: Tyrkisk eksport til Fællesskabet

De eksportfremmende foranstaltninger, som Tyrkiet har vedtaget, er i modstrid med associeringsaftalen EF-Tyrkiet og forventes at skabe problemer inden for meget følsomme produktionsgrene — tekstil, læder, fødevarer — hvor der konstateres en stadig nedgang i antallet af beskæftigede i virksomhederne, navnlig de små og mellemstore virksomheder, og en stigende arbejdsløshed.

Kommissionen anmodes om at besvare følgende spørgsmål:

1. Hvorfor har den afskaffet eksportstøtten til Grækenland, som er et EF-land, og hvorfor reagerer den ikke på baggrund af de eksporttilskud, der er indført i Tyrkiet, og som er i modstrid med associeringsaftalen?

2. Hvilke foranstaltninger vil Kommissionen træffe for at beskytte medlemsstaternes, herunder Grækenlands, eksport, ikke mindst efter afskaffelse af eksportstøtten, over for den ulige konkurrence fra den subventionerede tyrkiske eksport?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Claude Cheysson**
(7. april 1987)

1. Kommissionen minder om, at bestemmelserne i associeringsaftalen mellem EF og Tyrkiet ikke er de samme som bestemmelserne i traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig vedrørende konkurrence. Kommissionen er derfor ikke enig i baggrunden for det ærede medlems spørgsmål.

2. Kommissionen er imidlertid altid rede til at foretage en antidumpingsundersøgelse, forudsat at den berørte erhvervsgren i Fællesskabet indgiver klage herom og fremlægger tilstrækkelig bevis for, at der finder dumping sted og forvoldes skade som følge heraf til at begrunde iværksættelsen af en sådan undersøgelse.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2607/86
af Dorothee Piermont (ARC—D)
til Rådet for De europæiske Fællesskaber
(6. februar 1987)
(87/C 191/55)

Om: Sultestrejketrussel fra tre ofre ramt af Syndrome Tóxico (det toksiske syndrom) i 1981 (Manuel Henares, Pilar Pens og Teresa Cejas)

1. Hvorfor er der ikke givet noget svar til de tre ovennævnte personer (formand, næstformand og sekretær i »Fuentox. Asociacion de afectados por el aceite adulterado u otros« — sammenslutningen af ofre for det toksiske syndrom — i Fuentelabrada/Madrid) på deres af 43 enkelt-spørgsmål bestående forespørgsel indgivet for »Fuentox« til den spanske sundhedsminister om den egentlige årsag til det toksiske syndrom og de spanske myndigheders adfærd i denne forbindelse?

2. Er det udenrigsministrene i politisk samarbejde bekendt, at Manuel Henares, Pilar Pens og Teresa Cejas har bebudet, at de vil indlede en ubegrænset sultestrejke den 30. marts 1987, hvor de udelukkende vil ernære sig af den efter sigende særdeles giftige olie (der ifølge officielle oplysninger i 1981 forårsagede den under betegnelsen »Síndrome Tóxico« kendte masseforgiftning med 24 000 sygdomstilfælde og 532 dødsfald til følge), såfremt de ikke forinden har modtaget et omfattende og fyldestgørende svar på deres forespørgsel?

3. Hvad agter udenrigsministrene i politisk samarbejde at gøre, således at de tre nævnte repræsentanter for »Fuen-

tox« får det ønskede dækkende svar og den med et selvforsøg forbundne sultestrejke derved kan undgås?

Svar
(4. juni 1987)

Det spørgsmål, som det ærede parlamentsmedlem henviser til, henhører ikke under det europæiske politiske samarbejde.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2613/86
af Madron Seligman (ED—GB)
til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs
medlemslande forsamlet med henblik på det politiske
samarbejde
(6. februar 1987)
(87/C 191/56)

Om: Politiske kriterier for sanktioner mod import af kul

Hvilke kriterier vil udenrigsministrene, på baggrund af at medlemsstaterne er villige til at indføre forbud mod import af kul fra Den sydafrikanske Republik, mens apartheidssystemet gradvist afskaffes, gøre gældende for kulimport fra Polen, hvor udviklingen inden for menneskerettighedsspørgsmål lader meget tilbage at ønske?

Svar
(4. juni 1987)

Spørgsmålet om kulimport fra Polen, som det ærede parlamentsmedlem rejser, har ikke været genstand for nogen afgørelse inden for rammerne af det europæiske politiske samarbejde. De Tolv følger opmærksomt udviklingen i situationen vedrørende menneskerettighederne i Polen. I de sidste måneder har de bemærket en vis opmuntrende udvikling.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2625/86
af François Roelants du Vivier (ARC—B)
til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs
medlemslande forsamlet med henblik på det politiske
samarbejde
(6. februar 1987)
(87/C 191/57)

Om: Atommissiler på den antarktiske ø Marion

I en artikel i avisen »Le Monde« den 30. december 1986 hævdes det, at Den sydafrikanske Republik skulle have

besluttet sig til at oprette et forsøgscenter for atommissiler på den antarktiske ø Marion.

Har Ministerrådet kendskab til dette forlydende? Hvordan vil det forholde sig hertil, dels med hensyn til en streng overholdelse af Antarktisk-traktaten, der er garant for bevarelsen af økosystemet på dette kontinent, og dels med hensyn til det politiske problem i forbindelse med at få at vide, at Den sydafrikanske Republik tilsyneladende råder over et arsenal af atommissiler?

Svar
(4. juni 1987)

Udenrigsministrene har ikke drøftet dette spørgsmål.

Det skal dog bemærkes, at øen Marion, der er beliggende nord for 60° sydlig bredde, ikke falder inden for det geografiske område, som Antarktis-traktaten dækker.

De Tolv råder i øvrigt ikke over oplysninger, der gør det muligt at fastslå, om Sydafrika er i besiddelse af atommissiler.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2658/86
af Luis Perinat Elio (ED—E)
til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs
medlemslande forsamlet med henblik på det politiske
samarbejde
(12. februar 1987)
(87/C 191/58)

Om: Medlemsstaternes gennemførelse af fælles undersøgelser

Den seneste meddelelse fra NATO's generalsekretær om undertegnelse af en aftale — undertegnet af Frankrig, Italien, Spanien og De forenede Stater — om gennemførelse af en undersøgelse om, hvorvidt et integreret elektronisk NATO-krigsførelsessystem for helikoptere og fly i havpatruljeenheder er gennemførligt, har endnu en gang fremhævet nødvendigheden af, at de europæiske lande samarbejder snævert ved udarbejdelsen af denne form for undersøgelser, som fører til »et snævrere samarbejde i spørgsmål vedrørende den europæiske sikkerhed«, som det hedder i artikel 30, stk. 6, litra a), i den fælles europæiske akt.

Det er derfor absolut nødvendigt, at Fællesskabets medlemsstater, som stræber efter »at bevare de teknologiske og industrielle betingelser, der er nødvendige for deres sikkerhed«, som det hedder i artikel 30, stk. 6, litra b), i den fælles europæiske akt, udarbejder en rammeaftale på fællesskabsplan, hvori de forskellige metoder til gennemførelse af disse undersøgelser kan overvejes.

Mener udenrigsministrene, at der skal udarbejdes konkrete forslag herom med henblik på at få institutionaliseret et effektivt samarbejde mellem alle medlemsstaterne ved gennemførelse af disse undersøgelser?

Svar

(4. juni 1987)

Spørgsmål vedrørende militært samarbejde mellem medlemsstaterne henhører ikke under det europæiske politiske samarbejde.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2768/86

af Christine Crawley (S—GB)

til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på det politiske samarbejde

(27. februar 1987)

(87/C 191/59)

Om: Irland

Er ministrene bekendt med nylige rapporter (januar 1987) om, at den irske ambassade i London efter anmodning fra den britiske regering aflyttes ved hjælp af efterretningsudstyr? At en EF-medlemsstat således skulle udspionere en anden, rejser alvorlige etiske spørgsmål. Hvilke foranstaltninger vil blive truffet med henblik på at sikre, at dette ikke fortsætter?

Svar

(4. juni 1987)

Det spørgsmål, som det ærede parlamentsmedlem rejser, henhører ikke under det europæiske politiske samarbejde.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2811/86

af Otto Habsburg (PPE—D)

til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på det politiske samarbejde

(27. februar 1987)

(87/C 191/60)

Om: Svar på skriftlig forespørgsel nr. 786/86

Har udenrigsministrene gjort sig klar, at det såkaldte svar på min forespørgsel nr. 786/86 ⁽¹⁾ er en direkte hån mod Europa-Parlamentet?

⁽¹⁾ EFT nr. C 60 af 9. 3. 1987, s. 15.

Svar

(4. juni 1987)

Svaret på forespørgsel nr. 786/86 gengiver nøje De Tolv's holdning med hensyn til de påstande, som det ærede parlamentsmedlem henviser til. De Tolv's generelle politik vedrørende menneskerettigheder er klart beskrevet i ministrenes erklæring af 21. juli 1986. For så vidt angår specielt spørgsmålet om SWAPO's eventuelle misbrug af menneskerettighederne har De Tolv ikke foretaget sig noget i fællesskab. Visse partnere har imidlertid hver for sig givet udtryk for deres bekymring i den henseende.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2835/86

af Axel Zarges (PPE—D), Karl von Wogau (PPE—D), Raphaël Chanterie (PPE—B) og Egon Klepsch (PPE—D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(10. marts 1987)

(87/C 191/61)

Om: Indledning af drøftelser mellem EF og RGØB

Er Kommissionen af den opfattelse:

1. At brevvekslingen nu er afsluttet og der meget snart bør indledes uformelle drøftelser mellem EF og RGØB for at få afklaret, hvordan der kan opnås et samarbejde under hensyntagen til forskellen i de to fællesskabers retsstruktur og deres politiske grundholdninger?
2. Deltager Kommissionen i disse drøftelser med det formål uden rammeaftale og uden den blandede kommission at opnå en aftale om samarbejde f.eks. på transportområdet, inden for miljøbeskyttelse, teknologi, udveksling af videnskabelige data, normer etc. og samtidig at sørge for, at en sådan aftale ikke begrænser de enkelte RGØB-landes allerede meget beskedne handelsmargen yderligere, og at der ikke røres ved EF's ret til direkte og bilateralt med RGØB-landene at løse alle væsentlige spørgsmål, navnlig på handelsområdet?
3. Stiller Kommissionen sig positivt til parallelle drøftelser mellem dels EF og RGØB og dels enkelte RGØB-lande og EF, når et enkelt RGØB-land er interesseret i at indlede drøftelser med EF med henblik på indgåelse af en handelsaftale eller lignende, navnlig da afklaringen af handelsspørgsmål i enkeltheder ikke må være genstand for drøftelser mellem EF og RGØB?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2866/86
af Giovanni Cervetti, Giorgio Rossetti, Carlo Galluzzi,
Francesca Marinaro, Natalino Gatti, Roberto Barzanti og
Renzo Trivelli (COM—I)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(10. marts 1987)

(87/C 191/62)

Om: Forhandlinger mellem EF og Comecon

Vil Kommissionen oplyse, hvor langt forhandlingerne er nået mellem delegationerne fra EF og Comecon vedrørende gensidig anerkendelse og oprettelse af officielle forbindelser, på hvilke punkter der allerede er opnået resultater, og hvilke spørgsmål der endnu mangler at blive behandlet? Hvilke overvejelser ligger til grund for disse forhandlinger, og hvilke politiske, økonomiske og handelsmæssige perspektiver kan der være tale om på kort og mellemlang sigt?

Samlet svar afgivet på Kommissionen vegne
af Willy De Clercq
på skriftlige forespørgsler nr. 2835/87 og nr. 2866/87
(27. maj 1987)

De ærede medlemmer henvises til Kommissionen udtalelse under debatten vedrørende Hans-Joachim Seelers rapport i Parlamentets mødeperiode i januar 1987⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Forhandlinger i Europa-Parlamentet, nr. 2 — 347 (januar 1987).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2910/86
af Alfons Boesmans (S—B)
til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs
medlemslande forsamlet med henblik på det politiske
samarbejde

(18. marts 1987)

(87/C 191/63)

Om: Konferencen i Guatemala i februar 1987 mellem EF-landene, de mellemamerikanske lande og Contadora-gruppen

Foruden rådsformanden var kun tre EF-udenrigsministre til stede i Guatemala.

Er dette et udtryk for den ringe betydning, formandskabet tillagde denne konference?

Svar

(4. juni 1987)

Jeg tillader mig at henvise til mit svar på forespørgsel nr. 940/86 af Pons Grau om EF-medlemsstaternes repræ-

sentation på konferencen i Guatemala og til mit svar på spørgsmål nr. H-944/86 af Garcia Arias om samme emne. Det fremgår af disse to svar, at formandskabet og i øvrigt også Fællesskabets medlemsstater tillagde mødet i Guatemala stor betydning, og at De Tolv var tilstrækkeligt repræsenteret. I øvrigt var elleve fællesskabsmedlemsstater repræsenteret på regeringsniveau, medens den tolvte medlemsstat lod sig repræsentere af en højtstående embedsmænd på grund af valg i landet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2931/86
af Hans-Jürgen Zahorka (PPE—D)
til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs
medlemslande forsamlet med henblik på det politiske
samarbejde

(18. marts 1987)

(87/C 191/64)

Om: Umenneskelige fængselsforhold for bl.a. europæiske udlændinge i Zambia

Har udenrigsministrene i politisk samarbejde fået kendskab til beretninger om, at flere hundrede udlændinge, bl.a. statsborgere fra EF-lande samt Østrig og Schweiz skulle sidde fængslet under umenneskelige forhold i Zambia, hvor fanger ofte mishandles, anbringes i fællesceller med op til 110 fanger, hvor også børn mellem 7 og 14 år holdes indespærret?

Har udenrigsministrene i politisk samarbejde kendskab til interventioner fra Østrigs og Schweiz' udenrigsministre, til fordel for statsborgere fra deres lande? Ved de også, at sådanne fængslinger har fundet sted i Zambia især under påskud af »mistanke om spionage for Sydafrika«?

Er udenrigsministrene i politisk samarbejde rede til i denne forbindelse at gøre AVS-landet Zambia opmærksom på, at konsulatskontrol samt mindstenormer for hygiejne og fængselscellebelægning er nogle af de principper, en retsstat skal overholde, hvilket AVS-landene i forbindelse med den pågældende menneskerettighedsklausul har skrevet under på? Er udenrigsministrene i politisk samarbejde rede til i påkommende tilfælde at advare turister mod besøg i Zambia, da de risikerer at blive arresteret som »spion«?

Svar

(4. juni 1987)

De Tolv lægger stor vægt på, at menneskerettighederne respekteres rundt om i verden og noterer sig alle tilfælde af overtrædelse af disse rettigheder.

De Tolv er opmærksomme på de fængselsforhold, som talrige udlændinge, bl.a. statsborgere i EF-medlemsstaterne, er ofre for i zambiske fængsler, og de søger at få yderligere oplysninger herom.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2991/86

af Ien van den Heuvel (S—NL)
til Rådet for De europæiske Fællesskaber
(27. marts 1987)
(87/C 191/65)

Om: Forbrugerpolitik

1. Har Rådet allerede godkendt meddelelsen fra Kommissionen (KOM(86) 540 endel.) om retningslinjerne vedrørende hensyntagen til forbrugernes interesser på andre områder?
2. Hvornår kan denne godkendelse i benægtende fald forventes?

Svar

(27. maj 1987)

Rådet vedtog den 15. december 1986 en resolution om integration af forbrugerpolitikken i de øvrige fælles politikker ⁽¹⁾, i hvilken det hilste den meddelelse, som det ærede parlamentsmedlem har henvist til, velkommen og tiltrådte Kommissionens synspunkt om, at der i højere grad bør tages hensyn til forbrugernes interesser, når der udarbejdes forslag, som berører disse.

⁽¹⁾ EFT nr. C 3 af 7. 1. 1987, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3020/86

af Eusebio Cano Pinto (S—E)
til Rådet for De europæiske Fællesskaber
(27. marts 1987)
(87/C 191/66)

Om: Sager i forbindelse med varemærker

Med henblik på at fremskynde gennemførelsen af det indre marked mest muligt, lovede det belgiske formandskab over for Parlamentet at afslutte en bestemt række sager om det indre marked i Rådet. Vi er allerede halvvejs i dets mandat, og på hvilket trin befinder sager i forbindelse med fællesskabspatentet og varemærkeretten sig?

Svar

(27. maj 1987)

Formandskabet bekræfter, at det vil gøre alt for at fremskynde gennemførelsen af programmet vedrørende det indre marked mest muligt.

Med hensyn til fællesskabspatentet har formandskabet netop indledt en række kontakter med de berørte lande med henblik på at forberede drøftelserne i Rådet (det indre marked) i juni 1987 vedrørende spørgsmålet om ikrafttrædelsen af Luxembourg-aftalen om fællesskabspatentet, som De Tolv paraferede i december 1985. Efter mødet i Interimskomiteen for Fællesskabspatentet i begyndelsen af april 1987 befinder de problemer, som endnu ikke er løst, sig på Rådets bord med henblik på en politisk afgørelse. Hvis disse spørgsmål løses, vil det blive lettere for De Tolv at indgå aftalen i løbet af første halvår 1988.

Med hensyn til varemærkeretten har Rådets instanser intensiveret arbejdet med den række tekster, som Kommissionen har foreslået Rådet (forordning om EF-varemærker med tilhørende gennemførelsesforordning; direktiv om harmonisering af medlemsstaternes varemærkeret; appelkammerens forretningsorden; forordning om afgifter). På samlingen den 3. november 1986 satte Rådet (det indre marked) sig som mål, at de grundlæggende tekster (forordningen om EF-varemærker, direktivet om harmonisering af varemærkeretten og gennemførelsesforordningen) skulle godkendes inden udgangen af 1987.

Formandskabet regner med at tage en drøftelse om visse politiske spørgsmål på Rådets samling (det indre marked) i juni måned. Den nuværende situation giver under alle omstændigheder grund til at nære forhåbning om, at Rådet, i det omfang det selv er herre derover, vil kunne overholde den fastsatte tidsfrist.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3024/86

af Victor Arbeloa Muru (S—E)
til udenrigsministrene for Det europæiske Fællesskabs
medlemslande forsamlet med henblik på det politiske
samarbejde
(30. marts 1987)
(87/C 191/67)

Om: Personer dømt i Rwanda

Har udenrigsministrene i politisk samarbejde benyttet sig af lejligheden til at gribe ind til fordel for de næsten 300 mennesker, der er idømt adskillige års fængsel i Rwanda for at tilhøre lovlige religiøse grupper og for at modsætte sig den tvungne værnepligt, der er ydmygende i mange af sine krav inden for regeringspartiet MRND?

Svar
(4. juni 1987)

Det spørgsmål, som det ærede parlamentsmedlem rejser, er ikke hidtil blevet drøftet inden for det europæiske politiske samarbejde. De Tolv følger dog fortsat opmærksomt udviklingen på menneskerettighedsområdet i tredjelande.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3084/86
af Jaak Vandemeulebroucke og Willy Kuijpers (ARC—B)
til Rådet for De europæiske Fællesskaber
(2. april 1987)
(87/C 191/68)

Om: Økonomisk og social samhørighed — gennemførelse af den europæiske fælles akt

Med den europæiske fælles akt indføres der et nyt juridisk begreb for De europæiske Fællesskaber, nemlig samhørighed eller sagt med et andet udtryk kohærens.

I det væsentlige drejer det sig om at formindske de regionale forskelle i social og økonomisk henseende.

- Kan Rådet oplyse, om dette for fremtiden indebærer en anden strategi i modsætning til den hidtidige, hvor der udelukkende er anvendt finansielle overførsler fra de forskellige strukturfonde? Vil der komme særlige programmer, som får større indvirkning på regionernes økonomi?
- Finder Rådet det ikke formålstjenligt, at der til gennemførelse af denne indsats for at styrke den økonomiske og sociale samhørighed tages direkte kontakt og indledes drøftelser med de eksisterende formelt anerkendte regionalinstanser, som dette berører?

Svar
(25. maj 1987)

1. Rådet har modtaget en meddelelse fra Kommissionen om de reformer, formanden, hr. Delors har meddelt Europa-Parlamentet den 17. februar 1987. Denne meddelelse kræver naturligvis en grundig overvejelse, og Rådet agter at vie den den nødvendige tid.

2. Nøgleordet for samtlige de foranstaltninger, Kommissionen foreslår, er større »samhørighed«, og Rådet har allerede haft lejlighed til at udtale sig herom i forbindelse med et spørgsmål af Hutton til spørgetiden i februar 1987 (H-747/86).

3. Det står i øvrigt i præamblen til Rom-traktaten, at medlemsstaterne tilstræber »at styrke enheden i deres øko-

nomier og at fremme disses harmoniske udvikling ved at formindske ulighederne mellem de forskellige områder og forbedre de mindre begunstigede områders stilling«.

4. Den fælles akt indeholder i afsnittet om økonomisk og social samhørighed bestemmelser, der tager sigte på at formindske ulighederne mellem de forskellige områder.

5. Tiden er endnu ikke inde til at indlede en drøftelse af den nærmere fremgangsmåde for Fællesskabets støtte til den økonomiske og sociale samhørighed, så længe de store linjer i de af Kommissionen foreslåede reformer endnu ikke er fastlagt.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3085/86
af Jaak Vandemeulebroucke og Willy Kuijpers (ARC—B)
til Rådet for De europæiske Fællesskaber
(2. april 1987)
(87/C 191/69)

Om: Indførsel af oksekød fra tredjelande til trods for overskuddene af oksekød

I 1986 er der indført betragtelige mængder frosset kød fra tredjelande og nærmere bestemt 2 500 tons fra Argentina, 1 650 tons fra Brasilien, 1 000 tons fra Uruguay og 680 tons fra Australien.

Ifølge forlydender har Kommissionen i 1987 til hensigt at importere 175 000 køer til opfedning i EF-lande. Der skal desuden være fastsat ekstra lave importafgifter for 50 000 tons frosset oksekød, som skal forarbejdes til hunde- og kattermad.

Rådet bedes oplyse følgende:

- Er disse forlydender i overensstemmelse med de faktiske forhold?
- Hvad er i bekræftende fald Rådets holdning hertil? Kan Rådet tilslutte sig denne fremgangsmåde i betragtning af de kolossale overskud af kød?
- Kan Rådet tillige anføre, hvilke foranstaltninger det påtænker at træffe for at dæmpe op for de voksende overskud af kød?

Svar
(27. maj 1987)

1. Rådet minder om, at den væsentligste del af Fællesskabets indførsler af oksekød skyldes de forpligtelser, der er indgået inden for rammerne af GATT.

Rådet åbnede derfor den 16. december 1986, som det gør hvert år, et kontingent på 50 000 tons frosset kød af hornkvæg ⁽¹⁾, et kontingent på 29 800 tons oksekød af høj

kvalitet⁽²⁾ og et kontingent på 2 250 tons bøffelkød; tolden på disse kontingenter er på 20 %. Europa-Parlamentet, der er blevet hørt, afgav positiv udtalelse om disse forslag den 12. december 1986.

Til disse kontingenter bør føjes 30 000 tons frosset kød, som kan indføres under ordningen i AVS-konventionen.

Rådet besluttede den 27. januar 1987 at give tilladelse til, at der under præferenceordningen blev indført 168 000 dyr (i stedet for 175 000 i 1986) i form af ungtyr bestemt til opfødning⁽³⁾ og 15 000 tons kød til forarbejdning⁽⁴⁾ (i stedet for 25 000 tons i 1986). Det skal bemærkes, at disse tal er faldet jævnt de seneste år, idet opgørelsen over ungtyr er gået ned fra 230 000 dyr i 1979 til 168 000 dyr i 1987 på trods af udvidelsen, medens opgørelsen over kød til forarbejdning er faldet fra 50 000 tons til 15 000 tons.

For bl.a. at kompensere for sidstnævnte fald har Rådet, ud fra et ønske om at opretholde harmoniske forbindelser med de vigtigste partnere inden for GATT og da Fællesskabet er blevet den største eksportør af oksekød i verden, set sig nødsaget til at give sin principielle tilslutning til et forslag fra Kommissionen, som er blevet forelagt Europa-Parlamentet, og som tager sigte på at åbne et særligt kontingent på 8 000 tons kvalitetskød.

2. Med hensyn til markedsstyringsforanstaltningerne vedtog Rådet den 10. februar 1987 forordning (EØF) nr. 467/87⁽⁵⁾, der har til formål at gøre det mindre tillokkende at gøre brug af intervention ved i væsentlig grad at nærme opkøbspriserne til markedspriserne, idet denne foranstaltning ledsages af en udligningspræmie⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Forordning (EØF) nr. 3929/86 (EFT nr. L 365. 24. 12. 1986, s. 3).

⁽²⁾ Forordning (EØF) nr. 3928/86 (EFT nr. L 365. 24. 12. 1986, s. 2).

⁽³⁾ Afgørelse 87/96/EØF (EFT nr. L 36 af 7. 2. 1987).

⁽⁴⁾ Afgørelse 87/97/EØF (EFT nr. L 36 af 7. 2. 1987).

⁽⁵⁾ EFT nr. L 48 af 17. 2. 1987.

⁽⁶⁾ Forordning (EØF) nr. 468/87 (EFT nr. L 48 af 17. 2. 1987).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 35/87
af Gijs de Vries (LDR—NL)
til Rådet for De europæiske Fællesskaber
(2. april 1987)
(87/C 191/70)

Om: Bedragerier inden for landbrugspolitikken

1. Er Rådet bekendt med, at der i 1985 blev begået bedragerier til et beløb af næsten 12 mio ECU inden for EF's

landbrugspolitik? I forhold til 1984 var det en foruroligende stigning på 70 % i antal (til 219 tilfælde) og endog 100 % i værdi⁽¹⁾.

2. Hvorfor har Rådet endnu ikke reageret på den tvivl, Revisionsretten i mange år har udtrykt med hensyn til pålideligheden af de statistiske oplysninger om bedragerier, især fra Belgien, Frankrig, Tyskland, Italien og Det forenede Kongerige?

3. Er Rådet villig til at give politisk prioritet til forslaget om at lade bedragerier vedrørende EF-midler være omfattet af de samme strafferetlige bestemmelser, som gælder for bedragerier vedrørende nationale midler, i betragtning af at dette forslag nu har ventet i ti år på at blive vedtaget og drøftelsen herom den 16. april 1985 blev udsat på ubestemt tid⁽²⁾.

4. Er Rådet villig til at styrke Kommissionens kontrolmuligheder med hensyn til bedragerier på told- og landbrugsområdet ved at opfordre den til at forelægge et forslag til ændring af forordning (EØF) nr. 1468/81⁽³⁾, således som Revisionsretten har henstillet?

⁽¹⁾ EFT nr. C 321 af 15. 12. 1986, s. 51.

⁽²⁾ EFT nr. C 222 af 22. 9. 1976, s. 2.

⁽³⁾ EFT nr. C 321 af 15. 12. 1986, s. 51.

Svar

(27. maj 1987)

1. Rådet har som led i dechargeproceduren haft en indgående drøftelse om den samlede årsberetning fra Revisionsretten vedrørende regnskabsåret 1985 — og således også om problemet med svig og uregelmæssigheder.

2. I bilaget til Rådets henstilling om meddelelse af decharge til Kommissionen for gennemførelsen af De europæiske Fællesskabers almindelige budget for regnskabsåret 1985, som blev sendt til Europa-Parlamentet den 12. marts 1987, findes Rådets bemærkninger til de forskellige punkter.

Rådet henleder det ærede parlamentsmedlems opmærksomhed på sine bemærkninger til kapitel 4 i Revisionsrettens årsberetning (punkt 4.41—4.44).

3. Som meddelt i svaret på det ærede parlamentsmedlems mundtlige forespørgsel (H-815/86) agter Rådets formandskab i en nær fremtid at afholde høringer med henblik på at løse de vigtigste problemer i forbindelse med dels indholdet af de fælles regler for beskyttelse af Fællesskabets økonomiske interesser, dels den juridiske form af den retsakt, der skal vedtages. Da Fællesskabets midler misbruges i stigende grad, er det nødvendigt, at disse vanskeligheder hurtigt overvindes med henblik på at sikre en passende beskyttelse af Fællesskabets økonomiske interesser.

4. Rådet fik den 19. januar 1987 af Kommissionen forelagt et forslag⁽¹⁾ til forordning om kontrol med udbetaling af de beløb, der bevilges ved eksport af landbrugsprodukter, med henblik på at afhjælpe de svagheder ved det nuværende system, som Revisionsretten har peget på i sin særberetning om reglerne for udbetaling af eksportrestitutioner.

Rådet vil afvente udtalelsen fra Europa-Parlamentet, som har fået forslaget forelagt til høring, før det træffer afgørelse herom.

Rådet gav i øvrigt den 9. marts 1987 sin tilslutning til et forslag om ændring af forordning 1468/81 med det generelle sigte at udvide og styrke Kommissionens og medlemsstaternes aktionsmuligheder i bekæmpelsen af svig i handelen med landbrugsprodukter mellem Fællesskabet og tredjelande. Denne forordning vil snarest muligt blive vedtaget formelt, således at den kan træde i kraft inden den 1. juli i år.

⁽¹⁾ Dok. KOM(87) 9 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 41/87

af Anne-Marie Lizin (S—B)

til Rådet for De europæiske Fællesskaber

(2. april 1987)

(87/C 191/71)

Om: Besøg af en kinesisk delegation som led i det nukleare samarbejde — den franske holdning

Kommissionen har for nylig indbudt en kinesisk delegation til at besøge en række europæiske lande, der kan tilbyde kineserne et samarbejde med henblik på at kontrollere den nukleare proces, der er ved at blive udviklet i Kina. Er Rådet bekendt med, at det franske CEA har nægtet at etablere et samarbejde med denne delegation, idet det mente, at et sådant samarbejde kun kunne etableres bilateralt mellem Frankrig og Kina?

Hvad kan Rådet gøre for at fordømme en sådan holdning, der er i modstrid med Euratom-traktatens målsætninger?

Svar

(27. maj 1987)

1. Rådet ønsker først og fremmest at erindre det ærede parlamentsmedlem om, at Fællesskabet til opfyldelse af sin

opgave i henhold til artikel 2, litra h), i traktaten om oprettelse af Det europæiske Atomenergifællesskab »med andre lande og med internationale organisationer (skal) oprette enhver forbindelse, der kan fremme udviklingen af kerneenergiens fredelige anvendelse«.

2. Et sådant samarbejde på fællesskabsplan udelukker ikke en medlemsstats mulighed for at udvikle et bilateralt samarbejde med en anden medlemsstat eller med en tredje stat, navnlig når det drejer sig om at supplere industrielle aftaler, som er indgået inden for rammerne af bilaterale forbindelser.

3. Rådet er ikke bekendt med, at en offentlig juridisk person henhørende under en medlemsstats jurisdiktion skulle have nægtet på det nukleare område at etablere et samarbejde med en kinesisk delegation, som har modtaget en indbydelse fra hr. Delors, formand for Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, på denne institutions vegne.

Rådet mener tværtimod at vide, at de franske myndigheder, herunder CEA, som det ærede parlamentsmedlem har nævnt, allerede har modtaget en sådan delegation i oktober 1986 og den af det ærede parlamentsmedlem nævnte delegation i begyndelsen af april i år inden for rammerne af et kommissionsprogram, som ligeledes omfatter besøg i andre medlemsstater.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 89/87

af Jorge Pegado Liz (RDE—P)

til Rådet for De europæiske Fællesskaber

(6. april 1987)

(87/C 191/72)

Om: Eksportkreditter

Kan Rådet nærmere oplyse, hvilken slags kompromis EF's finansministre nåede frem til med henblik på at kontrollere anvendelsen af tilskud til eksportkreditter i forbindelse med bistandskreditter, og hvilket formål der er hermed? Såfremt der er tale om en flertalsafgørelse, hvilke medlemsstater stemte da imod og hvorfor? Hvorledes vil dette kompromis blive fulgt op på OECD-plan?

Svar

(27. maj 1987)

Det kompromis, som det ærede parlamentsmedlem henviser til, er blevet forelagt deltagerne i arrangementet vedrø-

rende retningslinjer for eksportkreditter af formanden, hr. Wallen.

Hovedelementerne i dette kompromis er følgende:

- gaveelementet i de blandede kreditter forhøjes fra 25 % til 35 % og til 50 % for de mindst udviklede lande;
- beregningsmetoden for gaveelementet ændres, idet der indføres et system med differentierede diskontosatser, således at giverlandenes effektive omkostninger i forbindelse med bistanden fremgår tydeligere;
- fra midten af 1988 vil de »rige« lande ikke længere kunne modtage subsidierede kreditter, og rentesatsen for den kredit, de vil blive tilbudt, vil være den anvendte valutas »markedsreferencesats«, medens minimumsrentesatsen forhøjes med 0,3 % for de to øvrige kategorier af lande, nemlig landene i »mellemgruppen« og de »forholdsvis fattige« lande.

På samlingen den 9. februar 1987 gav Rådet for De europæiske Fællesskaber med kvalificeret flertal sin tilslutning til dette kompromis, som de fleste af deltagerne, herunder USA, allerede havde tilsluttet sig.

Derpå meddelte de andre deltagere, som endnu ikke havde tilsluttet sig »Wallen«-forslaget, navnlig Japan, at de var positivt indstillede, hvilket gjorde det muligt den 15. marts 1987 at konstatere, at samtlige deltagere havde tilsluttet sig denne nye ændring af arrangementet.

For så vidt angår de holdninger, som de enkelte medlemsstater har indtaget til dette spørgsmål, henviser Rådet til artikel 18 i sin forretningsorden, hvori det hedder, at Rådet forhandlinger er omfattet af tavshedspligt.

inden for det andet program, vil en afbrydelse mellem de to programmer være yderst uheldig for de mange igangværende projekter.

Er det derfor muligt at fremskynde godkendelsen og den samlede finansiering heraf?

Svar

(27. maj 1987)

Rådet fik den 29. oktober 1986 ganske rigtigt forelagt et forslag til forordning om et rammeprogram for forskning og udvikling på området videnskab og teknik i udviklingens tjeneste (1987—1990).

Europa-Parlamentet, der fik forordningsforslaget til høring den 21. november 1986, har endnu ikke afgivet udtalelse.

Rådet minder om, at programmet, når den europæiske fælles akt er trådet i kraft, i henhold til artikel 130 K heri skal betragtes som et særprogram, hvorfor det ikke vil kunne vedtages, før det nye F&U-rammeprogram (1987—1991) er vedtaget.

Man er i Rådets organer allerede langt fremme med behandlingen af dette forordningsforslag, og procedurerne med henblik på vedtagelsen heraf vil således kunne gennemføres meget hurtigt, hvis de øvrige hindringer ryddes af vejen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 95/87

af Jef Ulburghs (NI—B)

til Rådet for De europæiske Fællesskaber

(9. april 1987)

(87/C 191/73)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 122/87

af Marco Pannella (NI—I)

til Rådet for De europæiske Fællesskaber

(9. april 1987)

(87/C 191/74)

Om: Andet forsknings- og udviklingsprogram på området videnskab og teknik i udviklingens tjeneste (1987—1990)

Kommissionen har forelagt Rådet et nyt forsknings- og udviklingsprogram på området videnskab og teknik i udviklingens tjeneste (1987—1990) (dokument KOM(86) 550 endel. af 17. november 1986).

Da forskellige (belgiske) institutioner har påbegyndt vigtige forskningsprojekter inden for rammerne af Kommissionens første program, og de ønsker at fortsætte disse projekter

Om: Manglende besættelse af et ledigt mandat efter et spansk medlem af Europa-Parlamentet

Finder Rådet, at de spanske myndigheder har handlet i overensstemmelse med traktaterne ved at forhindre Europa-Parlamentet i at være fuldtalligt, idet de ikke har foreslået nogen kandidat til det ledige mandat efter Cesar Llorens Barges, som døde den 1. januar 1987 og endnu ikke er blevet erstattet, især i betragtning af, at de midlertidige metoder til udpegning af spanske medlemmer til Europa-Parlamentet i øjeblikket faktisk udelukker de politiske kræfter fra at være repræsenteret i Europa-Parlamentet, som det spanske folk ved demokratiske valg har givet en betydelig repræsentation i det nuværende Cortes?

Svar

(27. maj 1987)

1. I artikel 28, stk. 2, i akten vedrørende kongeriget Spaniens og republikken Portugals tiltrædelse af De europæiske Fællesskaber hedder det:

„Fra tiltrædelsen og for perioder indtil de i stk. 1 nævnte valg, udpeges Forsamlingens repræsentanter for det spanske og det portugisiske folk af de nye medlemsstaters parlamenter blandt disses medlemmer efter den procedure, der er fastsat af hver af disse stater« ⁽¹⁾.

2. I artikel 10 i samme akt fastsættes antallet af spanske repræsentanter til 60 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. L 302 af 15. 11. 1985, s. 28.

⁽²⁾ EFT nr. L 302 af 15. 11. 1985, s. 24.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 124/87

af Marco Pannella (NI—I)

til Rådet for De europæiske Fællesskaber

(9. april 1987)

(87/C 191/75)

Om: Forslag til lov om europæiske valg i Spanien

Finder Rådet, at det er foreneligt med ånden og bogstaven i akten om almindelige direkte valg af repræsentanterne i Forsamlingen, som er vedføjet traktaterne, at indføre en ændring i forslag til lov om almindelige direkte valg af de spanske medlemmer til Europa-Parlamentet, hvorefter de valgte kandidater, som også er medlem af det nationale parlament, automatisk og uden mulighed for at vælge mister deres medlemskab af Cortes, og hvormed hensigten faktisk er principielt og ved lov at fratage de største spanske politiske ledere og parlamentarikere muligheden for at blive medlem af Europa-Parlamentet, navnlig — naturligvis — for så vidt angår dem, der ikke beklæder ministerposter og ikke tilhører et regeringsparti, og som derfor i traktaternes forstand kunne yde et væsentligt politisk og prestigemæssigt bidrag til Europa-Parlamentet og Fællesskabet som helhed?

Svar

(27. maj 1987)

Det hedder i artikel 5 i Akten om almindelige direkte valg af repræsentanter i Forsamlingen af 20. september 1976 ⁽¹⁾, at

»Hvervet som repræsentant i Forsamlingen er foreneligt med medlemskab af en medlemsstats parlament.«

⁽¹⁾ EFT nr. L 278 af 8. 10. 1976.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 126/87

af Giovanni Papapietro (COM—I)

til Rådet for De europæiske Fællesskaber

(9. april 1987)

(87/C 191/76)

Om: Intimidering af lærerne på Europaskolen i Culham

Er Rådet vidende om, at rektor på Europaskolen i Culham under en strejke misbrugte sine beføjelser ved i modstrid med praksis på dette område og i modstrid med gældende internationale konventioner at intimidere lærerne og true med at opstille en liste over de lærere, der deltog i aktionen, med henblik på at sende den til det øverste råd og de nationale delegationer?

Mener Rådet ikke, at en sådan angivelse af lærerne til organer uden for Europaskolen som f.eks. de nationale delegationer er forkastelig?

Svar

(27. maj 1987)

Denne forespørgsel henhører ikke under Rådets kompetence.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 192/87

af Georges Sutra de Germa (S—F)

til Rådet for De europæiske Fællesskaber

(15. april 1987)

(87/C 191/77)

Om: Demokrati i frihedens Europa

Mener Rådet ikke, at tiden er inde til en højtidelig bekræftelse af, at i vort europæiske økonomiske Fællesskab er, når alt kommer til alt, kun demokratiet i stand til at give den mest acceptable løsning på sproglige, lokale grænsestridigheder?

Er tiden ikke inde til udtrykkeligt at fastslå, at mindretallets ret nok skal respekteres, men ikke kan veje tungere end flertallets, der er resultatet af almindelige valg?

På nuværende tidspunkt, hvor man beskæftiger sig med borgernes Europa, er tiden da ikke kommet til at fastslå, at hverken vold, våben eller nok så prisværdige traditioner eller hvilke som helst andre grunde juridisk set kan få forrang for demokratiet i frihedens Europa?

Skulle der i EF være nogen form for legitimitet, der ud fra et juridisk synspunkt har forrang for almindelige valg?

Svar*(27. maj 1987)*

Rådet henviser venligst det ærede medlem til den erklæring om demokratiet, som medlemsstaternes regeringschefer, forsamlet i Det europæiske Råd, afgav den 7. og 8. april 1978 i København.

resultat, er Storbritannien og Tyskland blevet opfordret til at indgive deres svar senest den 3. april 1987 om det kompromisforslag, det belgiske formandskab har fremsat.

Kan formandskabet sige, hvad det agter at foretage sig inden den 3. april 1987 for at overtale disse to stater til at godkende forslaget?

Agter formandskabet f.eks. at tage initiativer i forbindelse med forskerne i disse lande?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 212/87**af Anne-Marie Lizin (S—B)****til Rådet for De europæiske Fællesskaber***(15. april 1987)**(87/C 191/78)***Svar***(27. maj 1987)*

Om: Rammeforskningsprogrammet for 1987—91 — Rådets møde den 24. marts 1987

Efter at mødet i Rådet af forskningsministre den 24. marts i år om rammeprogrammet for 1987—91 afsluttedes uden

Det tilkommer ikke Rådet som sådant at udtale sig om eventuelle initiativer, som Rådets formand måtte tage til støtte for det kompromisforslag, der blev forelagt for Rådet (forskning) på samlingen den 24. marts 1987.

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

LANDBRUGETS STILLING I FÆLLESSKABET

Rapport 1986

Denne rapport er den tolvte offentliggjorte udgave af årsrapporten om Landbrugets stilling i Fællesskabet. Den indeholder analyser og statistiske oplysninger vedrørende generelle forhold (de økonomiske forhold, verdensmarkedet), produktionsfaktorer, strukturer og situationen på de forskellige markeder for landbrugsprodukter, hindringer for det fælles marked for landbrugsprodukter, forbrugernes og producenternes stilling, samt finansielle aspekter. Den berører ligeledes udsigterne i almindelighed samt markedsudsigterne for de enkelte landbrugsprodukter.

486 s.

Udgives på: dansk, engelsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, tysk.

Katalognummer: CB-46-86-557-DA-C

ISBN: 92-825-6616-7

Pris i Luxembourg (moms ikke medregnet):

DKR 183

BFR 1 000

KONTORET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS OFFICIELLE PUBLIKATIONER
L-2985 Luxembourg